

Fremsat den 8. oktober 2020 af miljøministeren (Lea Wermelin)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om miljøbeskyttelse

(Pligt til udskiftning eller nedlæggelse af visse fyringsanlæg til fast brændsel ved ejerskifte af fast ejendom)

§ 1

I lov om miljøbeskyttelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 1218 af 25. november 2019, som ændret ved § 1 i lov nr. 45 af 23. januar 2018, lov nr. 590 af 13. maj 2019, § 1 i lov nr. 61 af 28. januar 2020, lov nr. 645 af 19. maj 2020, lov nr. 807 af 9. juni 2020 og lov nr. 808 af 9. juni 2020, foretages følgende ændringer:

1. I § 7, stk. 1, nr. 10, udgår efter »anvendelse,«: »og«.
2. I § 7, stk. 1, nr. 11, ændres »miljøet.« til: »miljøet, og«.
3. I § 7, stk. 1, indsættes som nr. 12:
»12) at visse fyringsanlæg skal udskiftes eller nedlægges for erhververens regning ved ejerskifte af fast ejendom, pligt til i tvivlstilfælde at anmode ministeren om at træffe afgørelse om, hvorvidt et fyringsanlæg er omfattet af pligten til udskiftning eller nedlæggelse, og om ansøgning, tidsfrister samt oplysnings- og ind-

beretningspligter forbundet hermed, herunder om indberetning af oplysninger til Tinglysningsretten og om hvilke myndigheder Tinglysningsretten skal videregive oplysningerne til.«

4. I § 7 indsættes som stk. 8 og 9:

»Stk. 8. Reglerne nævnt i stk. 1, nr. 12, fastsættes efter forhandling med justitsministeren for så vidt angår de forhold, der vedrører Tinglysningsretten.

Stk. 9. Ministeren kan fastsætte regler om, at ministeren som tvangsmiddel kan pålægge ugentlige eller månedlige tvangsbøder til den, der undlader at foretage indberetning eller fremsende oplysninger om udskiftning eller nedlæggelse af visse fyringsanlæg efter regler fastsat i medfør af stk. 1, nr. 12.«

§ 2

Loven træder i kraft den 1. januar 2021.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning
2. Lovforslagets hovedpunkter
 - 2.1. Krav om udskiftning eller nedlæggelse af visse fyringsanlæg samt oplysnings- og indberetningspligter forbundet hermed
 - 2.1.1. Gældende ret
 - 2.1.2. Miljø- og Fødevarerministeriets overvejelser
 - 2.1.3. Den foreslåede ordning
 - 2.2. Administrative tvangsbøder
 - 2.2.1. Gældende ret
 - 2.2.2. Miljø- og Fødevarerministeriets overvejelser
 - 2.2.3. Den foreslåede ordning
3. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige
4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.
5. Administrative konsekvenser for borgerne
6. Miljømæssige konsekvenser
7. Forholdet til EU-retten
8. Hørte myndigheder og organisationer m.v.
9. Sammenfattende skema

1. Indledning

Som led i den grønne omstilling ønsker regeringen at mindske partikelforureningen fra brændefyring, både for at skabe renere luft til danskerne, men også for at sikre en bedre og mere effektiv udnyttelse af træbiomasse til gavn for klimaet.

Luftforurening forårsager hvert år en række sygdomstilfælde og for tidlig død af et større antal personer i Danmark og er af WHO vurderet til at udgøre en af de største miljømæssige udfordringer i dag. Danmarks Center for Miljø og Energi på Aarhus Universitet (DCE) har på baggrund af 2018-data beregnet, at ca. 4.200 danskere hvert år dør for tidligt på grund af luftforurening, heraf er danske kilder vurderet til at være årsag til ca. 1.200 årlige dødsfald.

DCE vurderer, at den vigtigste årsag til negative helbredseffekter af luftforurening er eksponering for partikelforurening. DCE har beregnet, at helbredseffekter af luftforurening med partikler samlet set er relateret til ca. 90 procent af de negative sundhedsmkostninger fra luftforurening. Det bemærkes, at der er store usikkerheder forbundet med disse vurderinger og beregninger af helbredseffekter af luftforurening.

Danske kilder udgør ca. 30 procent af luftforureningen i Danmark, hvor de sidste 70 procent kommer fra udenlandske kilder, som blæser til Danmark. Af de danske kilder udgør fyringsanlæg til fast brændsel under 1 MW (brændeovne, pejseindsatser, brændekedler, pillefyr, halmfyr m.v.) det største direkte bidrag til partikelforureningen. Mindre bidrag kommer fra transport, industri og landbrug. En stor del af de

ca. 1.200 for tidlige dødsfald tilskrives partikelforureningen fra brændefyring, og privat brændefyring er forbundet med store samfundsøkonomiske omkostninger.

Det foreslås derfor at ændre lov om miljøbeskyttelse, jf. lov-bekendtgørelse nr. 1218 af 25. november 2019 (herefter miljøbeskyttelsesloven), således at miljøministeren bemyndiges til at kunne fastsætte regler om, at visse fyringsanlæg skal udskiftes eller nedlægges for erhververens regning ved ejerskifte af fast ejendom og om pligt til i tvivlstilfælde at anmode miljøministeren om at træffe afgørelse om, hvorvidt et fyringsanlæg er omfattet af pligten til udskiftning eller nedlæggelse. Endelig foreslås det, at ministeren kan fastsætte regler om ansøgning, tidsfrister samt oplysnings- og indberetningspligter forbundet med ordningen, herunder om indberetning af oplysninger til Tinglysningsretten og om hvilke myndigheder Tinglysningsretten skal videregive oplysningerne til.

For så vidt angår de forhold, der vedrører Tinglysningsretten, vil disse blive fastsat efter forhandling mellem miljøministeren og justitsministeren.

Endeligt foreslås i tilknytning til den foreslåede bemyndigelse, at ministeren tillige bliver tillagt mulighed for at fastsætte regler om administrative tvangsbøder. Administrative tvangsbøder vil kunne blive pålagt i de tilfælde, hvor oplysnings- og indberetningspligten ikke efterkommes af den ansvarlige erhverver af den faste ejendom.

Det er hensigten, at den foreslåede bemyndigelse i første omgang vil blive udnyttet til at forpligte erhververen af fast ejendom til enten at udskifte eller nedlægge brændeovne og

pejseindsatse, som er produceret før 2003, og til selv at afholde alle udgifter forbundet hermed.

Kravet om udskiftning eller nedlæggelse af brændeovne og pejseindsatse fra før 2003 er med stor usikkerhed estimeret til at give en reduktion på ca. 6.000 tons partikler over en 20-årig periode sammenlignet med en fremskrevet udvikling uden den foreslåede ordning.

Ud over det generelle bidrag til forbedret luftkvalitet vil udmøntningen af den foreslåede bemyndigelse med udskiftning af ældre brændeovne og pejseindsatse kunne medvirke til at mindske røggener for de nærmeste naboer, hvilket vil kunne mærkes lokalt i Danmark.

Indsatser til at nedbringe partikelforureningen fra brændefyring vil desuden kunne bidrage til at opfylde Danmarks EU-retlige forpligtigelse til at reducere partikelforureningen. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/2284 af 14. december 2016 om nedbringelse af nationale emissioner af visse luftforurenende stoffer (herefter NEC-direktivet) forpligter Danmark til at reducere partikelforureningen med 33 procent i 2020 og 55 procent i 2030 i forhold til 2005-niveauet.

Den foreslåede bemyndigelse rummer endelig mulighed for dels at skærpe det fastsatte alderskrav eller alternativt at fastsætte et partikeludledningskrav, dels at fastsætte krav om udskiftning eller nedlæggelse af andre typer af fyringsanlæg, hvis det vurderes miljø- eller sundhedsmæssigt nødvendigt, eller hvis det vurderes nødvendigt af hensyn til opfyldelsen af Danmarks eksisterende og fremtidige EU-retlige eller internationale forpligtelser i forhold til luftkvalitet og mål om reduktion af de partikelemissioner fra danske kilder, herunder et større bidrag til opfyldelsen af de eksisterende danske reduktionstilsagn efter NEC-direktivet.

2. Lovforslagets hovedpunkter

2.1. Krav om udskiftning eller nedlæggelse af visse fyringsanlæg samt oplysnings- og indberetningspligter forbundet hermed

2.1.1. Gældende ret

I 2008 blev der indført partikelkrav til nye mindre fyringsanlæg til fast brændsel med bekendtgørelse nr. 49 af 16. januar 2018 om regulering af luftforurening fra fyringsanlæg til fast brændsel under 1 MW (herefter brændeovnsbekendtgørelsen). Partikelkravene er efterfølgende blevet skærpet i 2015 og 2017.

Brændeovnsbekendtgørelsen fastsætter blandt andet, at et fyringsanlæg kun må tilsluttes og tages i brug, når en gyldig prøvningsattest påtegnet af en skorstensfejer kan dokumentere, at fyringsanlægget lever op til de angivne emissionsgrænseværdier i brændeovnsbekendtgørelsen. Den, der lader et fyringsanlæg tilslutte, skal opbevare kopi af prøvningsattesten, så længe vedkommende er i besiddelse af fyringsan-

lægget, dog højst i 10 år. Miljøstyrelsen er tilsynsmyndighed for disse bestemmelser i brændeovnsbekendtgørelsen.

Der er i dag ikke hjemmel i miljøbeskyttelsesloven til at fastsætte krav om udskiftning eller nedlæggelse af mindre fyringsanlæg til fast brændsel i form af brændeovne, pejseindsatse, brændekedler, pillefyr, halmfyr m.v. ved ejerskifte af fast ejendom.

Miljøministeren kan fastsætte regler om, at der skal ske anvendelse af digital kommunikation, herunder bestemte IT-systemer, særlige digitale formater, digital signatur eller lignende, ved anmeldelse og indberetning i henhold til regler udstedt i medfør af § 7, jf. bl.a. miljøbeskyttelseslovens § 79 b, stk. 1, nr. 1, 8 og 14. Bemyndigelsen i stk. 1, nr. 1, er udnyttet i bekendtgørelse nr. 1535 af 9. december 2019 om miljøkrav til mellemstore fyringsanlæg og i bekendtgørelse nr. 1477 af 12. december 2019 om virksomheder, der forarbejder jern, stål eller andre metaller. Retsvirkningen ved ikke at anvende bestemte IT-systemer, særlige digitale formater m.v., når der er fastsat krav herom, er, at oplysningerne anses for ikke modtaget. Hvis oplysningerne indsendes på anden vis, eksempelvis pr. brev, følger det af den almindelige vejledningspligt, at myndigheden må vejlede om reglerne, herunder om pligten til at kommunikere på den foreskrevne digitale måde. En digital meddelelse anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for adressaten for meddelelsen, jf. § 79 b, stk. 4.

I medfør af miljøbeskyttelseslovens § 110, stk. 3, kan der i regler udstedt i medfør af miljøbeskyttelseslovens § 7 fastsættes straf i form af bøde. Straffen kan under skærpende omstændigheder stige til fængsel i indtil to år, jf. lovens § 110, stk. 3, 2. pkt.

Ved overtrædelser af miljøbeskyttelsesloven eller regler udstedt i medfør af loven bør bødeniveauet i førstegangstilfælde i almindelighed være på minimum 5.000 kr. og 10.000 kr. i gentagelsestilfælde, jf. lov nr. 173 af 12. marts 2008 om ændring af lov om miljøbeskyttelse og forskellige andre love, og ifølge bemærkningerne, jf. Folketingstidende 2007-08, tillæg A, side 22.

Straffastsættelsen beror på domstolens konkrete vurdering i det enkelte tilfælde af sagens samlede omstændigheder. Det angivne bødeniveau vil derfor kunne fraviges i op- eller nedadgående retning, hvis der i den konkrete sag foreligger skærpende eller formildende omstændigheder.

2.1.2. Miljø- og Fødevarerministeriets overvejelser

Fyringsanlæg inddeles almindeligvis i tre kategorier efter deres nominelle effekt. De tre kategorier er under 1 MW, mellem 1 og 50 MW, og over 50 MW.

I forhold til danske kilder til partikelforurening udgør mindre fyringsanlæg til fast brændsel under 1 MW samlet set det største direkte bidrag til forureningen. Samtidig kan der i områder med mange brændeovne eller pejseindsatser være

et stort lokalt partikelbidrag til nedsat luftkvalitet, ligesom røgen kan opleves generende for naboer m.v.

Det er derfor Miljø- og Fødevareministeriets vurdering, at kun fyringsanlæg til fast brændsel under 1 MW bør omfattes af et krav om udskiftning eller nedlæggelse. Dette indebærer samtidig, at fyringsanlæg, som anvender bl.a. olie og gas, det vil sige ikke fast brændsel, ikke vurderes at skulle omfattes.

Brændeovnsbekendtgørelsens partikelkrav til fyringsanlæg til fast brændsel under 1 MW medfører, at nye fyringsanlæg til fast brændsel under 1 MW udleder langt færre partikler end ældre fyringsanlæg. De ældste fyringsanlæg har desuden en dårligere udnyttelse af brændet end nyere fyringsanlæg.

Miljø- og Fødevareministeriet vurderer, at det er muligt at opnå betydelige miljø- og sundhedseffekter samt en bedre energiudnyttelse af brændet ved at intensivere udskiftning eller nedlæggelse af ældre fyringsanlæg.

Frivillige skrotningsordninger kan anvendes til at intensivere udskiftning eller nedlæggelse af gamle fyringsanlæg. Tilsvarende gælder for obligatoriske ordninger, hvor alle fyringsanlæg, som udleder mere end en fastsat g/kg-grænseværdi eller hvor fyringsanlæg ældre end en bestemt alder, skal være udskiftet inden for en given frist. Tyskland har f.eks. indført en sådan obligatorisk ordning for gamle fyringsanlæg. En variant til en obligatorisk ordning kan være at kræve udskiftning eller nedlæggelse af gamle fyringsanlæg ved ejerskifte af ejendom.

Miljø- og Fødevareministeriet vurderer, at indførelse af en ordning for obligatorisk udskiftning eller nedlæggelse af fyringsanlæg i forbindelse med ejerskifte af fast ejendom overordnet er en hensigtsmæssig måde at gennemføre en udskiftning eller nedlæggelse af et mindre fyringsanlæg. Udskiftning eller nedlæggelse i forbindelse med ejerskifte vil således kunne tilrettelægges med øvrige planlagte energi- og miljøforbedringer og anden eventuel renovering eller ombygning af ejendommen, som en erhverver af fast ejendom typisk står overfor i forbindelse med køb og indflytning.

Det er samtidig Miljø- og Fødevareministeriets vurdering, at pligten og omkostningerne til udskiftning eller nedlæggelse af fyringsanlægget ved et ejerskifte af fast ejendom bør tilfalde erhververen af den faste ejendom. Ved ejerskifte får erhververen adkomst til ejendommen, og det vil ikke længere være muligt for sælger af ejendommen at kontrollere om udskiftning eller nedlæggelse finder sted. Sælger vil dog i mange tilfælde være den, som kan være erhververen behjælpelig med bestemmelse af, om fyringsanlægget er omfattet af ordningen eller ej.

Ved ejerskifte af fast ejendom som følge af hensidder i uskiftet bo eller skilsmisse er det dog Miljø- og Fødevareministeriets vurdering, at sådanne ejerskifte ikke bør være omfattet af pligten til udskiftning eller nedlæggelse. Det samme

gør sig gældende, hvor en medejer af ejendommen får tinglyst adkomst til ejendommen.

Det er vurderingen, at erhvervsjendomme i væsentligt færre tilfælde end private jendomme vil indeholde mindre fyringsanlæg til fast brændsel, og de administrative omkostninger ved at omfatte alle erhvervsjendomme vurderes derfor ikke at stå mål med miljøeffekten herved. Det er som følge heraf vurderingen, at juridiske personer bør undtages fra et krav om udskiftning eller nedlæggelse ved den første udmøntning af reglerne.

Det er endvidere Miljø- og Fødevareministeriets vurdering, at der vil kunne opnås en positiv miljøeffekt ved i første omgang at fastsætte krav om udskiftning eller nedlæggelse af brændeovne og pejseindsats, som er produceret før den 1. januar 2003.

Det er Miljø- og Fødevareministeriets vurdering, at der vil være en udgift for erhververen ved udskiftning til en ny brændeovn eller pejseindsats på mellem 5.000 kr. og 20.000 kr. afhængig af kvaliteten. Ønsker erhververen at nedlægge, vurderes omkostningerne at udgøre ca. 5.000 kr. inkl. efterreparationer på ejendommen. Det vurderes, at der vil være en mindre omkostning for erhververen til aldersbestemmelse af fyringsanlægget på omkring 100-500 kr. til skorstensfejer eller energikonsulent. Ved udskiftning vil der kunne opnås en forbedret brændeøkonomi på gennemsnitligt 15 procent, som i nogen grad kan kompensere for udgifterne til udskiftning.

Det er samtidig Miljø- og Fødevareministeriets vurdering, at udskiftning eller nedlæggelse af andre typer fyringsanlæg under 1 MW, som for eksempel brændekedler og pillefyr, vil være væsentligt dyrere at udskifte eller nedlægge end en brændeovn eller pejseindsats. Henset til denne væsentlige udgift til en erhverver vurderes det, at disse typer af fyringsanlæg under 1 MW ikke bør omfattes af kravet til udskiftning eller nedlæggelse i den første udmøntning af reglerne.

Samtidig vurderes det, at visse andre typer af fyringsanlæg, som har en særlig værdi for ejendommen, bør undtages for et krav om udskiftning eller nedlæggelse, da det vil have en forholdsvis begrænset effekt i forhold til omkostningen ved fjernelsen af det pågældende fyringsanlæg. Det gælder f.eks. masseovne, kakkelovne, antikke brændeovne produceret før 1920 og brændekomfurer opbygget på stedet.

Med 2003 som skæringsår er det med stor usikkerhed vurderet af Miljø- og Fødevareministeriet, at den samlede udskiftning af brændeovne og pejseindsats frem mod 2027 vil kunne øges med ca. 43.000 ekstra udskiftninger. Dette vurderes at kunne udgøre et ikke uvæsentligt bidrag i retning af at opfylde Danmarks EU-retlige forpligtigelser for reduktion af partikelemissioner i NEC-direktivet i 2030.

For at understøtte EU-medlemslandenes arbejde med at nå reduktionsforpligtelserne i NEC-direktivet, stiller direktivet krav om, at der hvert fjerde år udarbejdes et program, der beskriver medlemslandets arbejde med at reducere luftfor-

urening (NEC-programmet). NEC-programmet skal dels fungere som et planlægningsværktøj for medlemslandene i arbejdet, dels sikre, at udviklingen af tiltag til begrænsning af luftforurening sker på en måde, der er gennemsigtig og forudsigelig for interessenter og borgere. Danmark indsendte i april 2019 det første NEC-program, hvor tiltag om øget udskiftning af gamle brændeovne også indgår som initiativ.

Hvis der vurderes behov for, at flere fyringsanlæg udskiftes eller nedlægges i forhold til at nå den eksisterende forpligtelse i medfør af NEC-direktivets reduktionstilsagn for partikler, er det Miljø- og Fødevarerministeriets vurdering, at den foreslåede bemyndigelse bør kunne udnyttes til at omfatte flere fyringsanlæg – herunder flere typer fyringsanlæg og fyringsanlæg med produktionsår efter 2003, f.eks. 2008. Desuden bør der være mulighed for at fastsætte udledningskrav i stedet for krav om produktionsår.

Det er endvidere Miljø- og Fødevarerministeriets vurdering, at det i visse tilfælde vil være vanskeligt at afgøre præcist, om fyringsanlægget er produceret før eller efter 1. januar 2003, men at det vil være muligt i langt de fleste tilfælde.

En række kendetegn for og data om fyringsanlægs produktionsår vurderes med stor sikkerhed at kunne afgøre, om anlægget er produceret før eller efter 2003, og det er vurderingen, at langt de fleste brændeovne og pejseindsatse kan tidsbestemmes med stor sikkerhed. Alle brændeovne og pejseindsatse produceret efter 1. juli 2008 vil med sikkerhed kunne identificeres ved deres prøvningsattest.

Fra 1. januar 2022 vil overensstemmelsesvurderinger udarbejdet efter reglerne i Kommissionens forordning (EU) 2015/1185 af 24. april 2015 om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/125/EF for så vidt angår krav til miljøvenligt design af produkter til lokal rumopvarmning til fast brændsel (brændeovnsforordningen) ligeledes udgøre sikker dokumentation.

De første svanemærkede brændeovne blev produceret i 2004, og en svanemærket brændeovn vil derfor med sikkerhed være produceret efter den 1. januar 2003.

Prøvningsattester, overensstemmelsesvurderinger og svanemærker vil typisk kunne rekvireres fra producenten, eventuelt med bistand fra en skorstensfejer, hvis de er bortkommet.

Brændeovne og pejseindsatse uden glaslåge vil på den anden side med meget stor sandsynlighed være produceret før 2003, idet glaslåger blev udviklet omkring 1990, og siden hen er blevet udbredt til stort set alle dansk producerede brændeovne med undtagelse af ganske få modeller. Et kendt installationstidspunkt før 2003 vil også være et sikkert kendetegn på, at brændeovnen eller pejseindsatsen er produceret før 2003.

I tilfælde, hvor fyringsanlægget er meget gammelt, fyringsanlægget er uden glaslåge, installationstidspunktet er kendt til at være før 2003, eller der foreligger kendskab til prøvningsattest eller svanemærke, vurderes det, at erhververen

selv vil kunne konstatere, om fyringsanlægget er omfattet af udskiftnings- eller nedlæggelseskravet eller ej.

Har erhververen ikke selv kendskab til ovenstående, vil bistand fra sælger, producenten af fyringsanlægget eller en skorstensfejer med stor sandsynlighed kunne fastlægge fyringsanlæggets produktionsår.

Der vil dog kunne være tilfælde, hvor der ikke altid vil være en sådan entydig og sikker dokumentation for et fyringsanlægs alder. Fastlæggelsen af produktionsåret vil derfor i disse tilfælde bero på en konkret vurdering fra en skorstensfejer eller anden fagperson, f.eks. en energikonsulent.

Fyringsanlæg, som er produceret i en årrække, der krydser skæringstidspunktet 2003 (for eksempel en modelserie fra 1998 til 2005), vil i mange tilfælde ikke kunne aldersbestemmes alene ud fra data om brændeovnstype, medmindre produktionsåret fremgår for den konkrete model. Disse fyringsanlæg kan kun tidsbestemmes tilstrækkeligt sikkert i forhold til produktionsåret ved, at der foreligger andre data, der kan underbygge en sikker aldersafgørelse.

I de tilfælde, hvor erhververen af den faste ejendom i forbindelse med ejerskiftet ikke med den fornødne sikkerhed har kendskab til fyringsanlæggets alder, vurderes det, at erhververen vil skulle indberette, at fyringsanlæggets alder er ukendt, og miljøministeren på baggrund af efterfølgende indsendt materiale bør træffe afgørelse om, hvorvidt et fyringsanlæg er omfattet af kravet om udskiftning eller nedlæggelse eller ej. Der vil være tale om en forvaltningsretlig afgørelse, og forvaltningslovens sagsbehandlingsregler finder derfor anvendelse.

Miljøministerens beføjelser efter brændeovnsbekendtgørelsen er i dag delegeret til Miljøstyrelsen, og styrelsen fører tilsyn med visse bestemmelser i bekendtgørelsen. Miljøstyrelsen vurderes således at have ekspertisen vedrørende brændeovne, herunder i forhold til aldersbestemmelse af disse. Som følge heraf vurderes det hensigtsmæssigt, at administrationen af den foreslåede ordning, herunder afgørelser om aldersbestemmelse af fyringsanlæg og tilsynet med ordningen delegeres fra miljøministeren til Miljøstyrelsen. I overensstemmelse med den almindelige ordning på miljøbeskyttelseslovens område vil klageadgangen til ministeren over Miljøstyrelsens afgørelser blive afskåret.

Det er Miljø- og Fødevarerministeriets vurdering, at der i langt de fleste tilfælde vil kunne træffes afgørelse om fyringsanlæggets alder med en så væsentlig sikkerhed, som indgrebet tilsiger. Afhængigt af de tilgængelige kendetegn vil vurderingen af et fyringsanlægs produktionsår i enkelte tilfælde dog kunne give anledning til tvivl. I de tilfælde, hvor der er tvivl om produktionsåret, og alderen dermed ikke kan bestemmes med tilstrækkelig sikkerhed, vurderes det, at der skal træffes afgørelse om, at fyringsanlægget ikke er omfattet af kravet om udskiftning eller nedlæggelse.

Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 3, for så vidt angår kendetegn, der enkeltvist eller sammen

med andre generelt vil kunne udgøre dokumentation for aldersbestemmelsen.

Montering af emissions- og partikelreducerende udstyr (f.eks. et filter på skorstenen) vurderes på sigt at kunne side-stilles med at skifte til en ny ovn i forhold til partikeludledningen, hvorfor montage af sådant udstyr kan blive en mulighed, som vil kunne tilsidesætte pligten til udskiftning eller nedlæggelse. Det er dog vurderingen, at emissions- og partikelreducerende udstyr endnu ikke har tilstrækkelig dokumenteret effekt over længere tid, hvorfor det for indeværende ikke bør undtage erhververen for kravet om udskiftning eller nedlæggelse.

Det er endvidere Miljø- og Fødevarerministeriets vurdering, at der vil kunne etableres en smidig og effektiv kontrol med indførelse af et krav om udskiftning eller nedlæggelse af et fyringsanlæg ved, at erhververen i forbindelse med tinglysningen af endeligt skøde indberetter til www.tinglysning.dk (den Digitale Tingbog), om ejendommen indeholder fyringsanlæg, som er omfattet af et krav om udskiftning eller nedlæggelse.

Det er samtidig Miljø- og Fødevarerministeriets vurdering, at indberetningen for indeværende mest hensigtsmæssigt vil skulle ske i forbindelse med tinglysningen, da der i forvejen er krav til erhververen af en fast ejendom om at indberette andre oplysninger til den Digitale Tingbog. Således er der en tilsvarende brug af den Digitale Tingbog for de oplysninger, som erhververen af den faste ejendom skal indberette efter ejendomsvurderingsloven til brug for skattemyndighedernes ejendomsvurderinger, jf. lov nr. 654 af 8. juni 2017, og bekendtgørelse nr. 1518 af 14. december 2017 om indberetning efter ejendomsvurderingslovens § 54.

Det er endvidere Miljø- og Fødevarerministeriets vurdering, at al kommunikation bør foregå digitalt. Borgere, som er fritaget fra det obligatoriske krav om digital post, vil dog blive undtaget kravet om digital kommunikation til og fra Miljøstyrelsen. Al kommunikation til den Digitale Tingbog skal ske digitalt, og der kan kun ske undtagelse, hvis erhververen ikke har mulighed for at få digital signatur, f.eks. udenlandske personer og selskaber, der ikke kan få dansk person- eller CVR-nummer. Der vil i medfør af den gældende lovs § 79 b, stk. 1, nr. 1, 8 og 14, kunne fastsættes regler om digital kommunikation. Retsvirkningen ved ikke at anvende bestemte IT-systemer, særlige digitale formater m.v., når der er fastsat krav herom, er, at oplysningerne anses for ikke modtaget. Hvis oplysningerne indsendes på anden vis, eksempelvis pr. brev, følger det af den almindelige vejledningspligt, at myndigheden må vejlede om reglerne, herunder om pligten til at kommunikere på den foreskrevne digitale måde. En digital meddelelse anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for adressaten for meddelelsen, jf. § 79 b, stk. 4.

Det er Miljø- og Fødevarerministeriets vurdering, at manglende overholdelse af en pligt for erhververen til at udskifte eller nedlægge visse fyringsanlæg inden for en fastsat tids-

frist bør straffelægges i medfør af miljøbeskyttelseslovens § 110, stk. 3, hvorefter der i regler udstedt i medfør af § 7 kan fastsættes straf af bøde. Straffen kan endvidere under skærpende omstændigheder stige til fængsel i indtil to år, jf. § 110, stk. 3, 2. pkt.

Det er tilsvarende ministeriets vurdering, at manglende overholdelse af oplysnings- og indberetningspligter bør straffelægges i medfør af § 110, stk. 3, af hensyn til at sikre en effektiv efterlevelse af kravet om udskiftning og nedlæggelse af fyringsanlæg.

Miljø- og Fødevarerministeriet har ligeledes overvejet bødeniveauet for ovennævnte overtrædelse. Efter Miljø- og Fødevarerministeriets vurdering skal overtrædelser følge miljøbeskyttelseslovens almindelige bødeniveau i straffesager, jf. nærmere herom i afsnit 2.1.1.

For nærmere om overvejelser vedrørende administrative tvangsbøder henvises til afsnit 2.2.2.

2.1.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at miljøministeren bemyndiges til at fastsætte regler om, at visse fyringsanlæg skal udskiftes eller nedlægges for erhververens regning ved ejerskifte af fast ejendom, pligt til i tvivlstilfælde at anmode ministeren om at træffe afgørelse om, hvorvidt et fyringsanlæg er omfattet af pligten til udskiftning eller nedlæggelse, og om ansøgning, tidsfrister samt oplysnings- og indberetningspligter forbundet hermed, herunder om indberetning af oplysninger til Tinglysningsretten og om hvilke myndigheder Tinglysningsretten skal videregive oplysningerne til.

Den foreslåede bemyndigelse indebærer, at miljøministeren kan fastsætte regler, der pålægger enhver erhverver af fast ejendom i forbindelse med ejerskiftet af den faste ejendom, at udskifte eller nedlægge visse fyringsanlæg til fast brændsel under 1 MW og afholde alle udgifter forbundet hermed, hvor fyringsanlægget ikke opfylder nærmere fastsatte alders- eller partikeludledningskrav.

Kun fyringsanlæg til fast brændsel under 1 MW vil kunne omfattes af bemyndigelsen. Bemyndigelsen vil ikke kunne omfatte fastsættelse af krav til fyringsanlæg på eller over 1 MW og heller ikke fyringsanlæg til andre brændselstyper, såsom gasfyr og oliefyr.

Miljøministeren kan endvidere fastsætte en frist for udskiftningen eller nedlæggelsen af fyringsanlægget. Fristen skal give vedkommende rimelig tid til at indrette sig på kravene fastsat i den udmøntede ordning og bør derfor ikke fastsættes til under 12 måneder fra ejendommens overdragelse regnet fra den dag, hvor erhververen har adkomst til den faste ejendom.

Det er aktuelt hensigten, at den foreslåede bemyndigelse i første omgang vil blive udnyttet til at fastsætte en ordning

med krav om udskiftning af brændeovne og pejseindsatse, som er produceret før den 1. januar 2003.

Visse andre typer af fyringsanlæg til fast brændsel under 1 MW, såsom brændekedler, pillefyr, halmfyr m.v., påtænkes derimod ikke omfattet af udskiftningskravet i den første udmøntning af bemyndigelsen.

Det er endvidere hensigten, at visse særlige typer af fyringsanlæg til fast brændsel under 1 MW, der kan betegnes som "brændeovne", undtages. Det drejer sig f.eks. om masseovne, kakkelovne og antikke brændeovne produceret før 1920 samt brændekomfurer opbygget på stedet.

Det er hensigten, at fyringsanlæg, som har installeret emissions- og partikelreducerende udstyr (f.eks. et filter på skorstenen) på sigt kan undtages fra kravet om udskiftning eller nedlæggelse. Aktuelt er det dog ikke hensigten at undtage sådant udstyr fra kravet om udskiftning eller nedlæggelse. Hvis der fastsættes bestemmelse om undtagelse for fyringsanlæg, hvor der er installeret emissions- og partikelreducerende udstyr, vil der samtidig blive fastsat dokumentationskrav for udstyrets effekt.

Fyringsanlæg i fredede bygninger forventes ligeledes undtaget fra krav om udskiftning, da alle bygningsarbejder kræver tilladelse fra kulturministeren, hvis arbejderne går ud over almindelig vedligeholdelse, jf. § 10, stk. 1, i lov om bygningsfredning og bevaring af bygninger og bymiljøer, jf. lovbekendtgørelse nr. 219 af 6. marts 2018. Dette gælder såvel indvendige som udvendige forhold, ligesom en fredning omfatter alt mur- og nagelfast inventar.

Af administrative hensyn påtænkes kravene i den udmøntende bekendtgørelse i første omgang ikke at omfatte overdragelse af kolonihavehuse eller andelsboliger, da der på nuværende tidspunkt ikke tinglyses adkomst på disse boligtyper, og markering af oplysninger om fyringsanlæg ved tinglysning af skøde derfor ikke er mulig.

Det er endvidere hensigten, at kravet om udskiftning eller nedlæggelse i første omgang ikke skal omfatte juridiske personer. Det er ligeledes hensigten, at ordningen ikke skal omfatte de situationer, hvor der er tale om ejerskifte i forbindelse med overdragelse til ægtefælle, f.eks. ved hensiddens uskiftet bo og skilsmisse. Det samme vil gælde, hvor en medejer af ejendommen får tinglyst adkomst til ejendommen.

I medfør af miljøbeskyttelseslovens § 67 og § 80, stk. 1, forventes tilsynet med og administrationen af den foreslåede ordning delegeret til Miljøstyrelsen, da det er Miljøstyrelsen, som har ekspertisen og det faglige kendskab til området. I medfør af miljøbeskyttelseslovens § 80, stk. 2, vil der blive fastsat regler om, at Miljøstyrelsens afgørelser ikke kan påklages til anden administrativ myndighed.

Det er aktuelt hensigten, at den foreslåede bemyndigelse vil blive udnyttet til at fastsætte regler om, at erhververen af en fast ejendom skal indberette oplysninger til Tinglysningsret-

ten om, hvorvidt den erhvervede ejendom indeholder en brændeovn eller pejseindsats.

Det er ligeledes hensigten, at indberetningspligten skal indtræde senest på tidspunktet for anmeldelse til tinglysning af overdragelsesdokumentet i den Digitale Tingbog. I den forbindelse skal erhververen oplyse, om ejendommen indeholder en brændeovn eller pejseindsats, og i givet fald om anlægget er produceret før eller efter den 1. januar 2003, eller om produktionsåret er ukendt for erhververen. Oplysningen forventes at skulle indberettes via den Digitale Tingbog på samme måde, som der i dag indberettes oplysninger efter ejendomsvurderingsloven og bekendtgørelse om indberetning efter ejendomsvurderingsloven § 54.

Det er hensigten, at erhververen ikke skal foretage sig yderligere i de tilfælde, hvor der er indberettet oplysninger om, at ejendommen ikke indeholder en brændeovn eller pejseindsats.

I de tilfælde, hvor erhververen indberetter, at ejendommen indeholder en brændeovn eller pejseindsats, som er produceret før 1. januar 2003, er det hensigten, at der vil blive fastsat regler om, at erhververen senest 12 måneder efter, at denne har fået adkomst til ejendommen, skal udskifte eller nedlægge fyringsanlægget og indberette til Miljøstyrelsen, at brændeovnen eller pejseindsatsen er udskiftet eller nedlagt.

Det er endvidere hensigten, at ministeren fastsætter regler om, at i de tilfælde, hvor erhververen har indberettet, at brændeovnen eller pejseindsatsen er produceret efter den 1. januar 2003, skal erhververen efterfølgende fremsende dokumentation til Miljøstyrelsen. Dokumentationen vil skulle påvise, at fyringsanlægget er produceret efter den 1. januar 2003, og det er hensigten, at dokumentationen vil skulle fremsendes til Miljøstyrelsen senest seks måneder efter, at erhververen har fået adkomst til ejendommen. Dokumentationen kan f.eks. bestå i en prøvningsattest.

Den foreslåede bemyndigelse indebærer desuden, at miljøministeren kan fastsætte regler om, at i de tilfælde, hvor erhververen har indberettet, at der ikke er kendskab til fyringsanlæggets alder, og der ikke foreligger entydig og sikker dokumentation for anlæggets alder eller partikeludledning, vil miljøministeren efter ansøgning fra erhververen af den faste ejendom træffe afgørelse om, hvorvidt anlægget er omfattet af kravet om udskiftning eller nedlæggelse eller ej. Det er endvidere hensigten, at miljøministeren i den forbindelse vil fastsætte regler om, hvilke kriterier der skal lægges til grund for afgørelsen af et fyringsanlæggs alder eller partikeludledning, og hvilken dokumentation, der af erhververen skal tilvejebringes og fremsendes til brug for afgørelsen. Det er endelig hensigten, at dokumentationen skal sendes til Miljøstyrelsen senest seks måneder efter, at erhververen har fået adkomst til ejendommen. Miljøministeren kan desuden fastsætte regler om ansøgningens form samt om fremgangsmåden ved indsendelse af ansøgninger.

I de tilfælde, hvor fyringsanlæggets produktionsår er ukendt for erhververen, og hvor Miljøstyrelsen på baggrund af det indsendte materiale efterfølgende vurderer, at der er tvivl, om, hvorvidt fyringsanlægget er omfattet pligten til udskiftning eller nedlæggelse, vil der blive truffet afgørelse til fordel for erhververen. Fyringsanlæg vil derfor altid blive undtaget fra kravet om udskiftning eller nedlæggelse, hvor der er tvivl om produktionsåret, og alderen dermed ikke kan bestemmes med tilstrækkelig sikkerhed.

I de tilfælde, hvor Miljøstyrelsen træffer afgørelse om, at fyringsanlægget er omfattet af pligten, skal erhververen udskifte eller nedlægge fyringsanlægget og derefter fremsende oplysninger til Miljøstyrelsen om, at udskiftningen er sket. Det er hensigten, at udskiftning eller nedlæggelse samt meddelelse herom til Miljøstyrelsen skal ske senest 12 måneder efter, at Miljøstyrelsens afgørelse er meddelt erhververen. I tilfælde, hvor Miljøstyrelsen træffer afgørelse om, at fyringsanlægget ikke er omfattet af pligten, skal erhververen ikke foretage sig yderligere.

Alle udgifter i forbindelse med indberetningen til den Digitale Tingbog og ved tilvejebringelse og fremsendelse af de krævede oplysninger og dokumentation i forbindelse med behandling af ansøgning om bestemmelse af et fyringsanlægs alder eller partikeludledning vil komme til at påhvile erhververen af den faste ejendom.

Det er ligeledes hensigten, at bemyndigelsen vil blive udnyttet til at fastsætte krav om, at erhververen efter anmodning fra Miljøstyrelsen skal fremsende dokumentation for de oplysninger, der er afgivet til Tinglysningssretten.

Udmøntningen af den foreslåede bemyndigelse vil blive fastsat i en bekendtgørelse med forventet ikrafttræden den 1. april 2021, og kravet om udskiftning er påtænkt at gælde for tinglyste overdragelser af faste ejendomme fra og med den 1. april 2021.

Bemyndigelsen rummer endvidere mulighed for dels at skærpe det fastsatte alderskrav eller alternativt at fastsætte et partikeludledningskrav, dels at fastsætte krav om udskiftning af andre og flere typer af fyringsanlæg til fast brændsel under 1 MW, hvis det vurderes miljø- eller sundhedsmæssigt nødvendigt, eller hvis det vurderes nødvendigt af hensyn til opfyldelsen af Danmarks eksisterende og fremtidige EU-retlige eller internationale forpligtelser i forhold til luftkvalitet og mål om reduktion af de partikelemissioner fra danske kilder, hertil særligt hvis det findes hensigtsmæssigt ved en stramning for at opnå et større bidrag til opfyldelsen af de eksisterende danske reduktionstilsagn efter NEC-direktivet.

Det foreslås i relation til de fastsatte krav om indberetning af oplysninger til Tinglysningssretten og Tinglysningssrettens videregivelse af disse oplysninger til tilsynsmyndigheden, at reglerne herom fastsættes efter forhandling mellem miljøministeren og justitsministeren. De oplysninger, som forventes videregivet, vil som minimum være de indberettede oplys-

ninger om fyringsanlæg på ejendommen, herunder oplysninger om ejendommens adresse og oplysninger om, hvem erhververen er. I forhold til indberetningen til Tinglysningssretten er det hensigten, at der i den udmøntende bekendtgørelse fastsættes regler om, at Tinglysningssretten videregiver de indberettede oplysninger til Miljøstyrelsen. En tilsvarende regel findes i § 19, stk. 1, i bekendtgørelse om indberetning efter ejendomsvurderingslovens § 54, hvor Tinglysningssretten videregiver de indmeldte oplysninger til Skatteforvaltningen. Miljøstyrelsens tilsyn og kontrol vil blive foretaget på baggrund af disse kontinuerlige data fra Tinglysningssretten.

Oplysningerne vedrører ikke tinglysningssloven, -systemet eller -reglerne i øvrigt, og det er ikke hensigten, at oplysningerne skal fremgå af skødet. Det er hensigten, at oplysningerne lagres på samme måde som oplysninger afgivet efter ejendomsvurderingsloven eller regler fastsat i medfør af denne lov.

Det er endvidere hensigten, at der i medfør af miljøbeskyttelseslovens § 79 b, vil blive fastsat krav om, at ansøgninger til tilsynsmyndigheden om aldersbestemmelse og dokumentation vedrørende fyringsanlæggets alder skal indsendes digitalt via NemID, medmindre borgeren er fritaget fra det obligatoriske krav om modtagelse af digital post, jf. bekendtgørelse nr. 1553 af 18. december 2013 om fritagelse af fysiske personer fra tilslutning af Offentlig Digital Post m.v. Det er hensigten, at kun ved denne fritagelse kan ansøgning og dokumentation sendes pr. post.

Der kan kun ske indberetning med digital signatur i den Digitale Tingbog, og derfor er det ligeledes hensigten, at der vil blive fastsat krav om, at alle indberetninger til Tinglysningssretten skal ske digitalt. Der kan kun ske undtagelse fra den digitale indberetning til Tinglysningssretten, hvis erhververen ikke har mulighed for at få digital signatur, f.eks. udenlandske personer og selskaber, der ikke kan få dansk person- eller CVR-nummer. I de tilfælde, hvor erhververen ikke har mulighed for at få en digital signatur og dermed ikke kan tinglyse digitalt, jf. bekendtgørelse nr. 763 af 20. juli 2009 om adgang til tinglysningssystemet og om tinglysningssmåden, er det hensigten at fastsætte regler om, at erhververen skal indberette oplysning om fyringsanlæg på ejendommen til Miljøstyrelsen.

Det er hensigten, at manglende overholdelse af en pligt for erhververen til at udskifte eller nedlægge visse fyringsanlæg inden for en fastsat tidsfrist vil blive strafbelagt i medfør af miljøbeskyttelseslovens § 110, stk. 3, hvorefter der i regler udstedt i medfør af § 7 kan fastsættes straf af bøde. Straffen kan endvidere under skærpene omstændigheder stige til fængsel i indtil to år, jf. § 110, stk. 3, 2. pkt.

Det er hensigten, at manglende overholdelse af oplysnings- og indberetningspligter, jf. ovenfor, strafbelægges i medfør af § 110, stk. 3.

Strafbelagte overtrædelser påtænkes at ville følge det almindelige bødeniveau efter miljøbeskyttelsesloven, jf. afsnit 2.1.1. Straffastsættelsen vil som altid bero på domstolens konkrete vurdering i det enkelte tilfælde af sagens samlede omstændigheder.

For så vidt angår den foreslåede ordning vedrørende administrative tvangsbøder henvises til afsnit 2.2.3.

De oplysnings- og indberetningspligter, som forventes fastsat i medfør af lovforslaget, vil være omfattet af § 10 i lov om retssikkerhed ved forvaltningens anvendelse af tvangsindgreb og oplysningspligter, jf. lovbekendtgørelse 1121 af 12. november 2019 (herefter retssikkerhedsloven), og vil således ikke gælde, hvis der foreligger en konkret mistanke om, at en fysisk eller juridisk person har begået en strafbar lovovertrædelse. I disse tilfælde vil indhentelsen af oplysninger skulle ske efter retsplejelovens regler om strafforrettede tvangsindgreb, medmindre det kan udelukkes, at de oplysninger, som søges tilvejebragt, kan have betydning for den formodede lovovertrædelse. Det bemærkes i den forbindelse, at i tilfælde, hvor retssikkerhedslovens § 10 finder anvendelse, giver miljøbeskyttelseslovens § 70 a mulighed for, at tilsynsmyndigheden kan udføre nødvendige undersøgelser for den ansvarliges regning til belysning af forhold, som denne ellers er eller kunne være pålagt at afgive oplysninger om.

Samtidigt er det hensigten, at erhververen i forbindelse med indberetning af oplysninger om fyringsanlægget gøres opmærksom på, at det sker under strafansvar med henvisning til straffelovens § 162.

Efter Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (databeskyttelsesforordningen) vil samkøring i kontroløjemed skulle leve op til de almindelige principper og regler om behandling. Da samkøring i kontroløjemed pr. definition vil være en indgribende behandlingssituation, vil sådan behandling dog skærpe opmærksomheden på kravene i bl.a. databeskyttelsesforordningen artikel 5 om principper for behandling af personoplysninger, herunder proportionalitetsprincippet. Den påtænkte udmøntning af bekendtgørelsen og den deraf følgende behandling af oplysninger sker med hjemmel i databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 1, litra e.

Behandlingen af oplysningerne kan vedrøre lovovertrædelser, og behandlingen af personoplysningerne må derfor kun foretages under kontrol af en offentlig myndighed, jf. databeskyttelsesforordningen artikel 10.

2.2. Administrative tvangsbøder

2.2.1. Gældende ret

Miljøbeskyttelsesloven indeholder i dag i § 9 b, § 35 a stk. 4, og § 35 b, stk. 2, bestemmelser om administrative tvangsbøder. Bestemmelsen i § 9 b omhandler pant- og returordningen og indeholder hjemmel for ministeren til bl.a. at pålægge den eller de ansvarlige ugentlige eller månedlige tvangsbøder i tilfælde, hvor den eller de ansvarlige har undladt at meddele eller tilvejebringe oplysninger og dokumentation. Efter § 35 a, stk. 4, kan miljøministeren fastsætte regler om, at ministeren som tvangsmiddel kan pålægge bestyrelsen, direktionen eller et tilsvarende ledelsesorgan for en listevirksomhed, der undlader at indsende grønt regnskab, ugentlige eller månedlige tvangsbøder. Lovens § 35 b omhandler miljøoplysninger, og ministeren kan efter stk. 2 fastsætte regler om tvangsbøder ved undladelse af afgivelse eller offentliggørelse af miljøoplysninger.

2.2.2. Miljø- og Fødevareministeriets overvejelser

Det er Miljø- og Fødevareministeriets vurdering, at den fulde miljøeffekt af den ordning om udskiftning eller nedlæggelse af visse fyringsanlæg, som påtænkes fastsat med hjemmel i den foreslåede bemyndigelse i § 7, stk. 1, nr. 12, jf. lovforslagets § 1, nr. 1, forudsætter et særligt effektivt tilsyn og håndhævelse af ordningen.

Som der er redegjort for i afsnit 2.1.3 om den foreslåede ordning, er det hensigten, at pligten til at udskifte eller nedlægge visse fyringsanlæg skal påhvile erhververen af den faste ejendom. Som der ligeledes er redegjort for i afsnit 2.1.3, er det hensigten, at der skal påhvile erhververen en oplysnings- og indberetningspligt vedrørende fyringsanlæg i forbindelse med ejerskiftet.

Kontrollen med, at kravet om udskiftning og nedlæggelse af fyringsanlæg overholdes, vil som udgangspunkt ske alene på baggrund af de oplysninger, som indberettes og fremsendes af erhververen. Det er derfor en helt afgørende forudsætning for tilsynsmyndighedens kontrol med ordningens efterlevelse, at erhververen overholder kravet om at foretage indberetning og fremsender de nødvendige oplysninger.

Det er Miljø- og Fødevareministeriets vurdering, at muligheden for at strafbelægge den manglende overholdelse af oplysnings- og indberetningspligten ikke i sig selv vil være tilstrækkelig til at sikre en effektiv overholdelse af oplysnings- og indberetningspligten.

Det er på den baggrund hensigten, at det skal være muligt for miljøministeren at fastsætte regler om pålæggelse af administrative tvangsbøder ved manglende overholdelse af oplysnings- og indberetningspligten for at sikre, at tilsynsmyndigheden modtager de oplysninger, som er nødvendige for at kontrollere overholdelsen af kravet om udskiftning og nedlæggelse af fyringsanlæg.

Med hensyn til håndhævelse af de påtænkte oplysnings- og indberetningspligter har Miljø- og Fødevarerministeriet overvejet, om der kunne være en mindre indgribende håndhævelse end administrative tvangsbøder.

Det er imidlertid Miljø- og Fødevarerministeriets vurdering, at de påtænkte oplysnings- og indberetningspligter og dermed ordningens tilsigtede miljøeffekt bedst sikres ved, at miljøministeren tillægges mulighed for at pålægge administrative tvangsbøder ved manglende overholdelse af den foreslåede oplysnings- og indberetningspligt udstedt i medfør af den foreslåede § 7, stk. 1, nr. 12, jf. lovforslagets § 1, nr. 3.

Det er endvidere vurderingen, at manglende overholdelse af oplysnings- og indberetningspligter, som er de forhold, der vil kunne medføre pålæggelse af administrative tvangsbøder, er let konstaterbare. Enten har erhververen fremsendt oplysninger til Miljøstyrelsen eller indberettet til Tinglysningssretten, eller også har vedkommende ikke.

Henset til håndhævelsens karakter vurderes det, at erhververen, inden der træffes afgørelse om pålæggelse af administrative tvangsbøder, bør modtage en indskærpelse om reglerne og erhververens pligt til indberetning og fremsendelse af oplysninger om fyringsanlæg.

Ministerens beføjelser til at træffe afgørelse om pålæggelse af administrative tvangsbøder vurderes med fordel at kunne blive delegeret til i Miljøstyrelsen i sin egenskab af tilsynsmyndighed.

Hvis de pålagte administrative tvangsbøder ikke har den tilsigtede virkning, og erhververen således fortsat ikke efterlever sin indberetnings- eller oplysningspligt, bør forholdet føre til politianmeldelse, jf. herom i afsnit 2.1.3.

2.2.3. Den foreslåede ordning

Den foreslåede § 7, stk. 9, indebærer, at der indføres hjemmel til at pålægge administrative tvangsbøder ved manglende efterlevelse af de fastsatte oplysnings- og indberetningspligter udstedt i medfør af den foreslåede § 7, stk. 1, nr. 12.

Det er hensigten, at ministerens afgørelser om pålæggelse af administrative tvangsbøder delegeres til Miljøstyrelsen i medfør af miljøbeskyttelseslovens § 80, stk. 1. Det er endvidere hensigten, at klage til ministeren over Miljøstyrelsens afgørelser vil blive afskåret i medfør af § 80, stk. 2. Dette svarer til øvrige ordninger om pålæggelse af administrative tvangsbøder på miljøbeskyttelseslovens område.

Administrative tvangsbøder vil først kunne blive pålagt, når Miljøstyrelsen har indskærpet over for erhververen af den faste ejendom, at de fastsatte oplysnings- og indberetningspligter skal opfyldes, og erhververen til trods herfor, og efter udløbet af en fastsat frist i indskærpelsen, fortsat ikke har opfyldt sine forpligtelser.

Det vil være en forudsætning for pålæggelse af administrative tvangsbøder, at det af indskærpelsen til erhververen klart fremgår, hvilke konkrete regler fastsat i medfør af miljøbeskyttelsesloven, erhververen ikke har overholdt.

Administrative tvangsbøder forventes anvendt i forhold til de påtænkte fastsatte oplysnings- og indberetningspligter i de situationer, hvor erhververen ikke inden for den fastsatte tidsfrist har indberettet oplysninger til Tinglysningssretten eller Miljøstyrelsen. I forbindelse med den første udmøntning af reglerne forventes administrative tvangsbøder således anvendt både i forhold til indberetninger til Tinglysningssretten på tidspunktet for tinglysning af adkomsten og i forhold til erhververens pligt til efterfølgende og inden for 12 måneder at indberette til Miljøstyrelsen, at fyringsanlægget er udskiftet eller nedlagt, når erhververen har markeret, at fyringsanlægget er produceret før 1. januar 2003. Dernæst forventes administrative tvangsbøder i den første udmøntning af reglerne anvendt, når erhververen ikke efterfølgende har fremsendt dokumentation til Miljøstyrelsen, hvor der er indberettet oplysning om, at fyringsanlægget er produceret efter 1. januar 2003. Endelig forventes det anvendt i den første udmøntning af reglerne, når erhververen ikke fremsender oplysninger til Miljøstyrelsen om anmodning om afgørelse af aldersbestemmelse af fyringsanlæg på ejendommen, når der er indberettet oplysning om, at fyringsanlæggets alder er ukendt.

Det bemærkes, at de administrative tvangsbøder ikke er en strafferetlig sanktion, hvilket betyder, at grundlaget for afgiften ikke hviler på en vurdering af, om der ligger forsæt eller grov uagtsomhed bag den ansvarliges manglende overholdelse af de fastsatte regler i medfør af den foreslåede § 7, stk. 1, nr. 12. Grundlaget for de administrative tvangsbøder er således alene den objektive konstatering af, at erhververen ikke har efterkommet indberetnings- eller oplysningspligten inden for fristen.

Det er Miljø- og Fødevarerministeriets opfattelse, at de ugentlige administrative tvangsbøder bør fastsættes til 1.000 kr. Hvis der mod forventningen træffes mange afgørelser om administrative tvangsbøder, og Miljøstyrelsen ikke har mulighed for at føre tilsyn med afgørelsernes overholdelse, da vil der være mulighed for, at tvangsbøderne fastsættes månedligt med et højere beløb af administrative hensyn.

Hvis de administrative tvangsbøder ikke bliver betalt, eller hvis de administrative tvangsbøder mod forventning ikke fører til overholdelse af oplysnings- eller indberetningspligten, vil forholdene blive politianmeldt med en indstilling fra tilsynsmyndigheden om bødestraf efter regler fastsat i medfør af miljøbeskyttelseslovens § 110, stk. 3. Politianmeldelse vil ske, når det efter Miljøstyrelsens vurdering ikke anses for formålstjenligt at pålægge erhververen flere tvangsbøder, hvilket i udgangspunktet vil være tilfældet, efter der er pålagt minimum 5 tvangsbøder, eller hvor flere af disse ikke er blevet betalt.

Som anført under afsnit 2.1.3, vil de oplysnings- og indberetningspligter, som vil blive fastsat i medfør af lovforslaget, være omfattet af retssikkerhedslovens § 10.

3. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

Der vil være administrative udgifter forbundet med administration af udmøntning af lovforslaget. Miljøstyrelsen, hvortil tilsynet forventes delegeret, vil få tilført nye opgaver i forhold til at forvalte og følge op på oplysninger videregivet fra Tinglysningsretten, herunder udsende indskærpelser til de erhververe, hvor indberetnings- eller oplysningspligterne ikke er opfyldt, pålæggelse af administrative tvangsbøder, samt træffe afgørelse i de sager, hvor erhververen af fast ejendom ved tinglysning af skøde har indberettet, at produktionsåret på fyringsanlægget ikke var kendt på dette tidspunkt.

Udmøntningen af lovforslaget vil medføre, at Tinglysningsretten skal oprette et system til digital modtagelse af indberetningerne om fyringsanlæg på ejendommen.

Statens udgifter til disse opgaver skønnes med en vis usikkerhed at udgøre ca. 8 mio. kr. i alt i perioden 2020-2023, herunder til finansiering af håndhævelse, etablering af procedurer og database i Miljøstyrelsen, samt oprettelse af IT-system i Tinglysningsretten, sidstnævnte er vurderet til 0,9 mio. kr. Til finansiering af Tinglysningsrettens IT-system overføres 0,9 mio. kr. fra Miljøstyrelsen til Justitsministeriets departement. Der vil være varige administrative konsekvenser for Miljøstyrelsen, skønnet til ca. 1,4 årsværk i årene ud over ordningens første år.

Endelig vil udmøntningen af lovforslaget medføre velfærdsokonomiske gevinster. Der vil således være færre udgifter for stat, regioner og kommuner som følge af færre hospitalsindlæggelser og færre sygedage blandt personer med luftvejslidelser m.v. Frem mod 2040 vil den forventede samlede samfundsøkonomiske miljøgevinst beløbe sig til en nutidsværdi på omkring 2 mia. kr.

Det er Miljø- og Fødevarerministeriets vurdering, at lovforslaget og udmøntningen heraf overholder de syv principper for digitaliseringsklar lovgivning, som Digitaliseringsstyrelsen har anvist. De syv principper gennemgås nedenfor.

Lovforslaget understøtter en bedre og mere effektiv offentlig opgaveløsning, fordi borgerne indberetter data om tilstedeværelsen af gamle fyringsanlæg i forbindelse med en igangværende tinglysningsretlig ekspedition i forbindelse med tinglysning af endeligt skøde i et allerede eksisterende digitalt system. Disse data formidles i allerede eksisterende offentlige registre om fast ejendom i Tinglysningsretten og mellem myndigheder, der har erfaring med udveksling af data, og med ændringen bliver lovforslaget digitaliseringsparat.

Erhververe af fast ejendom vil ved udmøntningen af bemyndigelsen i forbindelse med tinglysningen af endeligt skøde skulle indberette, om ejendommen indeholder fyringsanlæg omfattet af reglen, ligesom erhververen skal oplyse til Tinglysningsretten, når fyringsanlæggene er udskiftet eller nedlagt. Disse oplysninger indberetter erhververen digitalt til Tinglysningsretten, og med indførelsen af disse regler bliver lovforslaget digitaliseringsparat.

Ligeledes er det hensigten, at udmøntningen af ministerens bemyndigelse vil komme til at betyde, at erhververen af fast ejendom i forbindelse med de pligtmæssige indberetninger af oplysninger til Tinglysningsretten i visse tilfælde har pligt til få afgjort alderen på deres fyringsanlæg af Miljøstyrelsen med mellemkomst af skorstensfejeren, og dermed om deres fyringsanlæg kan vurderes som omfattet af reglerne. Denne sagsbehandling foregår i vidt omfang digitalt, og Miljøstyrelsen vil sende afgørelsen digitalt til erhververen, og med indførelsen af disse regler bliver lovforslaget digitaliseringsparat.

Da lovforslaget indeholder bemyndigelsesbestemmelser, hvorefter miljøministeren kan fastsætte nærmere regler, kan de nærmere regler fastsættes løbende, hvilket sikrer fleksibilitet, ligesom bestemmelserne kan udmøntes til at imødekomme en fremtidig teknologisk udvikling og samtidig være teknologineutrale.

Udmøntningen af de foreslåede bemyndigelser vil indebære behandling af personoplysninger, herunder oplysninger om strafbare forhold, hvis Miljøstyrelsen indleder straffesager. Denne indsamling og behandling foretages indledningsvis af Tinglysningsretten. Der vil blive opstillet klare kriterier for videregivelsen af og formålet med videregivelsen af oplysninger fra Tinglysningsretten til Miljøstyrelsen i forhold til de grundlæggende databeskyttelsesretlige principper, herunder databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven.

Datasikkerhed for Tinglysningsrettens og Miljøstyrelsens eksisterende systemer prioriteres højt, og eftersom der tages udgangspunkt i eksisterende systemer, vurderes krav til tryk og sikker datahåndtering opfyldt.

Udmøntningen af lovforslaget indebærer en ny registrering og kontrol med de omhandlede fyringsanlæg, og den foreslåede ordning vil derfor skulle organiseres og implementeres sådan, at den er på linje med Miljøstyrelsens eksisterende tilsynssystem.

Der er udarbejdet en konsekvensanalyse af lovforslaget i forhold til databeskyttelsesforordningen, hvori risiko for den registrerede er vurderet som lav.

Udmøntning af lovforslaget vil ikke medføre organisatoriske ændringer i det offentlige. Der skal ikke oprettes nye administrative myndigheder eller ske væsentlige ændringer af allerede eksisterende myndigheder, fordi de relevante myndigheder vil være Tinglysningsretten og Miljøstyrelsen.

Det er hensigten, at Miljøstyrelsen i forbindelse med sit tilsyn vil føre stikprøvekontrol af de til Tinglysningsretten indgivne oplysninger. Det er ligeledes hensigten, at der ved udmøntningen af bemyndigelsen fastsættes regler om, at Tinglysningsretten sender de indberettede oplysninger til Miljøstyrelsen, hvilket vil gøre det muligt at forebygge snyd med reglerne.

Udmøntning af lovforslaget forventes ikke at få nævneværdige administrative konsekvenser for kommuner eller regioner.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Juridiske personer påtænkes ikke omfattet i den første udmøntning af reglerne.

Den påtænkte udmøntning af lovforslaget vil dog kunne påvirke virksomheder, som beskæftiger sig med fyringsanlæg. Danske brændeovnsproducenter er førende inden for brændeovne med relativt lave emissioner. De fleste danske producenter har udviklet modeller med lavere udslip end de gældende danske miljøkrav og kan også i mange tilfælde opfylde de partikelkrav, der gælder for det nordiske miljømærke, Svanen. Der forventes udelukkende positive økonomiske konsekvenser for producenterne som følge af en øget efterspørgsel efter nye brændeovne og pejseindsatse, når erhververen ønsker at udskifte i stedet for nedlæggelse.

Der kan være mindre erhvervsøkonomiske konsekvenser for skorstensfejere, idet det forventes, at nogle brændeovnsfejere helt vil nedlægge fyringsanlægget som følge af kravet om udskiftning eller nedlæggelse, og skorstensfejere dermed potentielt kan miste kunder. Skorstensfejere vil dog kunne opleve en merindtjening i de tilfælde, hvor de bistår erhververen med at bestemme produktionsåret for et givent fyringsanlæg.

Det er Miljø- og Fødevareministeriets vurdering, at udmøntningen af lovforslaget ikke vil berøre erhvervets mulighed for at teste, udvikle eller anvende digitale teknologier og forretningsmodeller. Udmøntningen af lovforslaget har til hensigt at begrænse muligheden for at benytte de mest forurenende brændeovne og pejseindsatse i Danmark.

5. Administrative konsekvenser for borgerne

Den påtænkte udmøntning af lovforslaget vurderes at have administrative konsekvenser for borgerne i form af administrative oplysnings- og indberetningspligter for erhververen af en fast ejendom.

6. Miljømæssige konsekvenser

En central del af luftforureningen, som har betydning for miljø og sundhed i Danmark, er partikler fra særligt brændeovne og pejseindsatse. Partikler i luften forårsager og for-

værrer sygdomme såsom hjertekar- og lungesygdomme, kræft m.v.

I forhold til danske kilder til partikler udgør mindre fyringsanlæg til fast brændsel under 1 MW (brændeovne, pejseindsatse, brænde kedler, halmfyr m.v.) det største direkte bidrag til partikelforureningen, mens mindre bidrag kommer fra transport, industri og landbrug.

Gamle brændeovne udleder op til fem gange så mange partikler som nye brændeovne og har samtidig dårligere brændeøkonomi. Ordningen vurderes med stor usikkerhed samlet set i 2027, hvis ordningen som forventet træder i kraft i 2021, at betyde en ekstra udskiftning eller nedlæggelse af ca. 43.000 brændeovne eller pejseindsatse, som enten erstattes af nye brændeovne eller pejseindsatser eller nedlægges. Ordningen er med stor usikkerhed estimeret til at give en reduktion på ca. 6.000 tons partikler fra 2022-2040.

Siden 2008 har der i medfør af brændeovnsbekendtgørelsen været fastsat partikeludledningskrav til alle nye brændeovne. Kravene er løbende blevet strammet og er i dag 4 g/kg træ mod 10 g/kg træ i 2008. De lave udledningskrav bidrager til et fald i de samlede partikelemissioner fra brændefyring ved udskiftning.

Som følge af brændeovnsforordningen indføres fra 2022 nye krav til partikelemissioner fra brændeovne og pejseindsatse på 5 g/kg træ.

7. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder en bemyndigelse for miljøministeren til at fastsætte regler om pligt til at udskifte eller nedlægge visse fyringsanlæg for erhververens regning ved ejerskifte af fast ejendom samt om bl.a. oplysnings- og indberetningspligter forbundet hermed, herunder om indberetning af oplysninger til Tinglysningsretten.

Da der er tale om en bemyndigelse til at fastsætte regler, er et udkast til lovforslaget ikke parallelt med høringen over lovudkastet blevet notificeret over for EU-Kommissionen i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/1535 af 9. september 2015 om en informationsprocedure med hensyn til tekniske forskrifter samt forskrifter for informationssamfundets tjenester (informationsproceduredirektivet).

Udkast til bekendtgørelser vil i nødvendigt omfang blive notificeret i henhold til informationsproceduredirektivet.

Som offentlig myndighed er Miljø- og Fødevareministeriet og Miljøstyrelsen omfattet af udbudsreglerne i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/24/EU af 26. februar 2014 om offentlige udbud og om ophævelse af direktiv 2004/18/EF (herefter udbudsdirektivet). Udbudsdirektivet er implementeret i dansk ret ved udbudsloven, jf. lov nr. 1564 af 15. december 2015. Det er hensigten, at indberetning af oplysninger om fyringsanlæg på ejendommen skal ske til

Tinglysningsretten, hvilket vil blive fastsat i regler udstedt i medfør af den foreslåede bemyndigelse. Det er således hensigten, at varetagelsen af indberetningssystemet vil blive henlagt til Tinglysningsretten i de udmøntende regler. Der er i medfør af udbudslovens § 24, nr. 24, ikke tale om en gensidigt bebyrdende kontrakt i myndighedssamarbejdet, hvorved opgaven ikke anses for omfattet af udbudspligten i henhold til udbudsdirektivet eller -loven, men er en in-house varetagelse af opgaven.

8. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den 5. februar 2020 til den 3. marts 2020 været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

92-gruppen Forum for bæredygtig udvikling, Akademi for de Tekniske Videnskaber, Arbejdstilsynet, Astma-Allergi Danmark, Biologforbundet, Boligselskabernes Landsforening, Branchearbejdsmiljørådet Jord til Bord, Branche forening Danske Byggecentre, Branche foreningen for Decentral Kraftvarme, Branche foreningen for Genanvendelse af Organiske, Restprodukter til Jordbrugsformål, Branche foreningen Grakom, Bryggeriforeningen, Byggesocietetet, Bæredygtigt Landbrug, Campingrådet, Centralorganisationen af industriansatte i Danmark (CO - Industri), Centralorganisationernes Fællesudvalg (CFU), COOP Danmark A/S, DAK-OFA, DANAK, Danmarks Naturfredningsforening, Danmarks Statistik, Danmarks Vindmølleforening, Dansk Affaldsforening, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Autogenbrug (DAG), Dansk Bilbrancheråd, Dansk Byggeri, Dansk Ejendomsmæglerforening, Dansk Energi, Dansk Energi Branche forening (DGB), Dansk Erhverv, Dansk Erhvervsfremme, Dansk Fjernvarme, Dansk Gasteknisk Center, Dansk Industri, Dansk Journalistforbund, Dansk Metal, Dansk Miljøteknologi, Dansk Ornitologisk Forening, Dansk Pelsdyravlerforening, Dansk Skovforening, Dansk Skytte Union, Dansk Solvarmeforening, Dansk Standard, Dansk Transport og Logistik (DTL), Dansk Træforening, Danske Boligadvokater, Danske Havne (Privathavne er associeret), Danske Maritime, Danske Maskinstationer & Entreprenører, Danske Rederier, Danske Regioner, Danske Revisorer - FSR, Danske Råstoffer (Dansk Byggeri), Danske Svineproducenter, Danske Tegl, Danske Vandværker, DANVA, DAPO, Datatilsynet, DASU (Dansk Automobil Sports Union), DCA - Nationalt Center for Fødevarer og Jordbrug, De Samvirkende Købmænd i Danmark, De økonomiske råd,

DELTA, Den danske landinspektørforening, Det jordbrugsvidenskabelige Fakultet, Århus Universitet, Det Nationale Forskningscenter for Arbejdsmiljø, Rådet for Grøn Omstilling, Kåre Press, DFDS, DHI, DN, Drivkraft Danmark, Energinet.dk, Ecodesign-sekretariatet, Eurolab Danmark, Fagligt Fælles Forbund 3F, Forening af Byplanlæggere (FAB), Forening af Danske Leverandører af Pejse og Brændeovne (DAPO), Forening af miljø-, plan og naturmedarbejdere i det offentlige (Envina), Forening af Rådgivne Ingeniører, Forening Bæredygtige Byer og Bygninger, Forening Danske Kraftvarmeverker, Foreningen af Byplanlæggere (FAB), Foreningen af Danske Biologer, Foreningen af danske brøndborere, Foreningen af Forlystelsesparker i Danmark, Foreningen af speciallæger (ex. Embedslægeforeningen), Forskningscenter Risø (fusioneret med en række andre forskningsinstitutioner under OTU), Fortum (tidligere Kommunekemi A/S og Ekokem A/S), Friluftsrådet, Fritidshusejernes Landsforening, Green Network, Greenpeace, Danmark, GTS (Godkendt Teknologisk Service), Høresta, International Transport Danmark (ITD), Jordbrugets Bedriftssundhedstjeneste, KL (kommunernes landsforening), Kolonihaveforbundet, Kræftens Bekæmpelse, Kyst, Land & Fjord, Københavns Havn, Københavns Universitet, Københavns Universitet - Det natur- og Biovidenskabelige Fakultet, Københavns kommune, Greta Nedergaard, Landbrug & Fødevarer, Landdistrikternes Fællesråd, Landsforeningen af Landsbysamfund, Landsforeningen for Bygnings- og Landskabskultur, Landsforeningen i Danmark (LO), Landsforeningen Levende Hav, Landsforeningen Naboer til Kæmpvindmøller, Landsforeningen Praktisk Økologi, Landsforeningen til Oplysning om Brænderøgsforening, Miljøforum Fyn/Udvikling Fyn, Miljømærkning Danmark, Mærsk Olie og Gas A/S, Natur og Ungdom, NOAH, Nordisk Konservatorforbund, Novo Nordisk, Oliebranchens fællesrepræsentation, Parcelhusejernes Landsforening, Realkreditforeningen, Skorstensfejerlauget, Skorstensfejermester Idon Brødbæk, Skov og Landskab, Skovdyrkerforeningerne, SMOK (Sønderjyllands Modtageordning for Olie og Kemikalieaffald), Spildevandsteknisk forening, SPT - branche foreningen for sæbe, parfume og teknisk/kemiske artikler, Teknologirådet, Teknologisk Institut, Uniscrap, Varmepumpefabrikantforeningen, WWF Verdensnaturfonden, Økologisk Landsforening, Ørsted, Aalborg Universitet, Dansk Agroindustri (DAI), Exodraft A/S, Fornyet Energi ApS, Højvang Laboratorier A/S, Key2Green, Nordisk Folkecenter for Vedvarende Energi, Vedvarende Energi, Aarhus Universitet, DCE og alle kommuner.

9. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindre udgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Det anslås med stor usikkerhed, at den samlede samfundsøkonomiske miljøgevinst er ca. 2 mia. kr. i perioden 2021-2040.	Statens udgifter forventes at udgøre ca. 8 mio. kr. fra 2020-2023 til etablering af IT-løsning, tilsyn og håndhævelse.

		Af de ca. 8 mio. kr. vurderes Tinglysningsretten at få IT-omkostninger for 0,9 mio. kr.
Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen positive implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner.	Der vil være administrative udgifter forbundet med administration af udmøntning af lovforslaget, idet Miljøstyrelsen og Tinglysningsretten får tilført nye opgaver i forhold til at forvalte og følge op på erklæringer i forbindelse med tinglysning.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Danske brændeovnsproducenter er førende inden for brændeovne med relativt lave emissioner. Der forventes udelukkende positive økonomiske konsekvenser for producenterne i form af en øget efterspørgsel efter nye brændeovne og pejseindsatse. Skorstensfejerne vil kunne få øgede indtægter som følge af bistand til aldersbestemmelser.	Der kan eventuelt være et mindre økonomisk tab for skorstensfejerne i de tilfælde, hvor fyringsanlægget nedlægges og ikke udskiftes til et nyt.
Økonomiske konsekvenser for borgerne	Der vil være en forbedret brændeøkonomi ved udskiftning til ny brændeovn (konservativt vurderet til at være gennemsnitsligt 15 pct. i de økonomiske beregninger). Nutidsværdien af brændselsbesparelserne forventes med stor usikkerhed at beløbe sig til 214 mio. kr. frem mod 2040.	Der vil være udgifter til nedlæggelse af fyringsanlægget eller udskiftning til en ny brændeovn eller pejseindsats. Nutidsværdien af disse udgifter forventes med stor usikkerhed at blive 240 mio. kr. frem mod 2040. Udmøntningen af lovforslaget anslås med stor usikkerhed at koste borgerne samlet 123 mio. kr. i det første år efter udmøntning af reglerne. I de efterfølgende år opstår der gevinster (brændselsbesparelser) og samlet set vurderes det, at omkostninger og gevinster nogenlunde balancerer over en 20-årig periode.
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen administrative konsekvenser for erhvervslivet.	Ingen administrative konsekvenser for erhvervslivet.
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen.	Udmøntningen af lovforslaget vurderes at have administrative konsekvenser for borgerne, idet produktionsår for en brændeovn eller pejseindsats skal fastsættes, og erhververen skal indberette oplysninger i forbindelse med tinglysning af endeligt skøde.
Miljømæssige konsekvenser	Gamle brændeovne udleder op til 5 gange så mange partikler som nye brændeovne. Lovforslaget forventes med stor usikkerhed at betyde en ekstra udskiftning af ca. 43.000 ældre brændeovne frem mod 2027, hvilket med stor usikkerhed vil betyde en reduceret partikeludledning på ca. 6.000 ton i perioden 2021-2040.	Ingen negative konsekvenser.
Forholdet til EU-retten	Bemyndigelsen forventes udmøntet i en bekendtgørelse, som notificeres til Kommissionen, hvis den vurderes omfattet af informationsproceduredirektivet.	
Er i strid med de fem principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering / Går videre end minimumskrav i EU-regulering	Ja	Nej X

Til § 1

Til nr. 1

Det foreslås, at der udgår et ”og” i § 7, stk. 1, nr. 10. Den foreslåede ændring er en lovteknisk konsekvens af indsættelsen af et nyt nr. 12 i § 7, stk. 1, hvorefter det nuværende nr. 10 ikke længere er det næstsidste nummer i § 7, stk. 1.

Til nr. 2

Det foreslås, at der indsættes et ”og” i § 7, stk. 1, nr. 11. Den foreslåede ændring er en lovteknisk konsekvens af indsættelsen af et nyt nr. 12 i § 7, stk. 1, hvorefter nr. 11 ikke længere er det sidste men nu det næstsidste nummer i § 7, stk. 1.

Til nr. 3

Luftemissioner fra nye mindre fyringsanlæg til fast brændsel har siden 2008 været reguleret i bekendtgørelse nr. 49 af 16. januar 2018 om regulering af luftforurening fra fyringsanlæg til fast brændsel under 1 MW (herefter brændeovnsbekendtgørelsen).

Brændeovnsbekendtgørelsen finder anvendelse på fyringsanlæg med en nominel indfyret effekt under 1 MW. Bekendtgørelsen fastsætter blandt andet krav om, at et fyringsanlæg kun må tilsluttes og tages i brug, når en gyldig prøvningsattest påtegnet af en faglært skorstensfejer kan dokumentere, at anlægget lever op til de emissionsgræseværdier, der for hver type anlæg er fastsat i bekendtgørelsen. Kopi af prøvningsattesten skal opbevares af den, der lader et fyringsanlæg tilslutte, så længe vedkommende er i besiddelse af fyringsanlægget, dog højst i 10 år.

Miljøbeskyttelsesloven indeholder i dag ikke hjemmel til at fastsætte regler om krav om udskiftning eller nedlæggelse af fyringsanlæg til fast brændsel (brændeovne, pejseindsatse, brænde kedler, pillefyr, halmfyr m.v.) ved ejerskifte af fast ejendom.

Miljøbeskyttelseslovens § 86 giver mulighed for at indhente miljøoplysninger hos andre offentlige myndigheder. Bestemmelsen omfatter ikke domstolene, herunder Tinglysningsretten. Der er således ikke mulighed for at indhente oplysninger fra Tinglysningsretten med det nuværende hjemmelsgrundlag i miljøbeskyttelsesloven.

Det foreslås derfor at bemyndige miljøministeren med den foreslåede § 7, stk. 1, nr. 12, til at kunne fastsætte regler om, at visse fyringsanlæg skal udskiftes eller nedlægges for erhververens regning ved ejerskifte af fast ejendom, pligt til i tvivlstilfælde at anmode ministeren om at træffe afgørelse om, hvorvidt et fyringsanlæg er omfattet af pligten til udskiftning eller nedlæggelse, og om ansøgning, tidsfrister samt oplysnings- og indberetningspligter forbundet hermed, herunder om indberetning af oplysninger til Tinglysningsret-

ten og om hvilke myndigheder Tinglysningsretten skal videregive oplysningerne til.

Det er hensigten, at bemyndigelsen vil kunne anvendes til at pålægge erhververe af en fast ejendom inden for en fastsat frist at udskifte eller nedlægge visse fyringsanlæg til fast brændsel under 1 MW i de tilfælde, hvor fyringsanlægget ikke opfylder nærmere fastsatte alders- eller partikeludledningskrav og afholde alle udgifter forbundet hermed. Kravet om udskiftning eller nedlæggelse af et fyringsanlæg på eller over 1 MW vil ikke være omfattet af bemyndigelsen.

Den fastsatte frist for udskiftning eller nedlæggelse af fyringsanlægget skal give erhververen af den faste ejendom rimelig tid til at indrette sig på kravet og bør derfor ikke fastsættes til under 12 måneder fra ejendommens overdragelse regnet fra den dato, hvor erhververen har adkomst til ejendommen.

Med den foreslåede bemyndigelse vil miljøministeren kunne pålægge erhververen en pligt til inden for en fastsat frist at indberette, om den erhvervede ejendom indeholder et fyringsanlæg omfattet af kravet om udskiftning eller nedlæggelse, og inden for en nærmere angivet frist at indberette om et omfattet fyringsanlæg er udskiftet eller nedlagt rettidigt. Med bemyndigelsen vil der endvidere kunne fastsættes regler om, at indberetning skal ske til Tinglysningsretten og hvilke myndigheder Tinglysningsretten skal videregive de indberettede oplysninger til. Det bemærkes, at reglerne om indberetning til Tinglysningsretten og om rettens videregivelse af de indberettede oplysninger vil skulle fastsættes efter forhandling med justitsministeren, jf. den foreslåede § 7, stk. 8, og de specielle bemærkninger hertil.

Med den foreslåede bemyndigelse vil miljøministeren ligeledes kunne pålægge erhververen en pligt til inden for en fastsat frist at fremsende dokumentation for de indberettede oplysninger til tilsynsmyndigheden i forbindelse med tilsynet med regleres overholdelse. Alle udgifter til opfyldelse af oplysnings- og indberetningspligterne vil skulle påhvile erhververen af den faste ejendom.

Den foreslåede bemyndigelse vil endvidere give miljøministeren mulighed for at fastsætte regler om, at et fyringsanlægs alder eller partikeludledning skal bestemmes af ministeren efter ansøgning fra erhververen af den faste ejendom i de tilfælde, hvor der ikke foreligger entydig dokumentation for anlæggets alder eller partikeludledning. Miljøministeren vil i den forbindelse kunne fastsætte regler om, hvilke kriterier der skal lægges til grund for bestemmelsen af et fyringsanlægs alder eller partikeludledning, og hvilken dokumentation der skal tilvejebringes til brug for behandlingen af en ansøgning. Miljøministeren vil desuden kunne fastsætte regler om ansøgningens form samt om fremgangsmåden ved og frister for indsendelse af ansøgninger. Alle udgifter til tilvejebringelse og indsendelse af den krævede dokumentation

for behandling af ansøgninger om bestemmelse af et fyringsanlægs alder eller partikeludledning vil skulle påhvile erhververen af den faste ejendom.

Miljøstyrelsen har ekspertisen vedrørende brændeovne, herunder i forhold til aldersbestemmelse af disse. Som følge heraf vurderes det hensigtsmæssigt, at administrationen af den foreslåede ordning, herunder afgørelser om aldersbestemmelse af fyringsanlæg og tilsynet med ordningen, delegeres fra miljøministeren til Miljøstyrelsen i medfør af miljøbeskyttelseslovens § 67 og § 80, stk. 1. Eftersom det er Miljøstyrelsen, som har det faglige kendskab vedrørende fyringsanlæg, vil adgangen til at klage over Miljøstyrelsens afgørelser til miljøministeren blive afskåret i medfør af lovens § 80, stk. 2, hvilket er i overensstemmelse med den almindelige ordning på miljøbeskyttelseslovens område.

Ved fyringsanlæg forstås fyringsanlæg til fast brændsel med en nominel indfyret effekt på under 1 MW som defineret i brændeovnsbekendtgørelsen, dvs. en teknisk indretning, hvori fast brændsel afbrændes med henblik på anvendelse af den frembragte varme, herunder brændeovne, pejseindsatse, kedler, pillefyr, masseovne, kakkelovne m.v.

Ved udskiftning eller nedlæggelse forstås, at erhververen selv vil kunne afgøre, om denne vil investere i et nyt fyringsanlæg, som erstatter det gamle, eller om erhververen helt vil nedlægge og fjerne fyringsanlægget, så anlægget ikke længere er tilsluttet og dermed ikke kan anvendes.

Bemyndigelsen vil i første omgang blive udnyttet til at fastsætte krav om udskiftning eller nedlæggelse af brændeovne og pejseindsatse.

Ved brændeovne forstås fyringsanlæg med låger designet til at afgive varme direkte til omgivelserne. Ved pejseindsatse forstås anlæg med låge designet til at blive installeret i en ildstedsåbning eller kassen af et åbent ildsted.

Andre typer af fyringsanlæg, såsom kedler og pillefyr, påtænkes således ikke at blive omfattet af kravet om udskiftning eller nedlæggelse i den første udmøntning af bemyndigelsen. Fyringsanlæg, der kan betegnes som "brændeovne", f.eks. masseovne, kakkelovne og antikke brændeovne produceret før 1920 samt brændekomfurer opbygget på stedet, påtænkes ikke omfattet af bemyndigelsen.

Det er ikke hensigten at undtage fyringsanlæg med installeret emissions- og partikelreducerende udstyr (f.eks. en filterløsning) fra kravet om udskiftning eller nedlæggelse i den første udmøntning af bemyndigelsen. Hvis fyringsanlæg med installeret emissions- og partikelreducerende udstyr på sigt undtages fra kravet om udskiftning eller nedlæggelse, vil ministeren kunne fastsætte dokumentations- og udledningskrav til udstyret som betingelse for en fritagelse.

Fyringsanlæg i fredede bygninger vil blive undtaget fra krav om udskiftning eller nedlæggelse, da alle bygningsarbejder kræver tilladelse fra kulturministeren, hvis arbejderne går ud over almindelig vedligeholdelse, jf. § 10, stk. 1, i lov bekendtgørelse nr. 219 af 6. marts 2018 om bygningsfredning og bevaring af bygninger og bymiljøer. Dette gælder såvel indvendige som udvendige forhold, ligesom en fredning omfatter alt mur- og nagelfast inventar.

Af administrative hensyn vil kravene i den udmøntende bekendtgørelse i første omgang ikke omfatte overdragelse af kolonihavehuse eller andelsboliger, da der på nuværende tidspunkt ikke tinglyses adkomst på disse boligtyper, og markering af oplysninger om fyringsanlæg ved tinglysning af skøde derfor ikke er mulig. Samtidig vil kravet om udskiftning eller nedlæggelse i første omgang ikke omfatte juridiske personer.

Kravet om udskiftning eller nedlæggelse vil endvidere ikke omfatte de situationer, hvor der er tale om ejerskifte i forbindelse med overdragelse til ægtefælle, f.eks. ved hensiddet i uskiftet bo og skilsmisse. Det samme vil gælde, hvor en medejer af ejendommen får tinglyst adkomst til ejendommen.

Det påtænkes, at bemyndigelsen i den udmøntende bekendtgørelse vil blive udnyttet til at fastsætte regler om, at udskiftning eller nedlæggelse skal gælde alle brændeovne og pejseindsatse, som er produceret før den 1. januar 2003. Udskiftning eller nedlæggelse vil derfor ikke omfatte brændeovne og pejseindsatse med en prøvningsattest efter reglerne i brændeovnsbekendtgørelsen, en overensstemmelsesvurdering efter reglerne i brændeovnsforordningen (Kommissionens forordning (EU) 2015/1185 af 24. april 2015), eller et svanemærke, da fyringsanlæg med denne dokumentation med sikkerhed er produceret efter den 1. januar 2003. Omvendt vil alle brændeovne og pejseindsatse, hvor der er viden om, at disse er installeret før den 1. januar 2003, være omfattet af kravet om udskiftning eller nedlæggelse, da brændeovnen eller pejseindsatsen med sikkerhed er produceret før installationstidspunktet.

I disse tilfælde vil erhververen af den faste ejendom selv, eventuelt med bistand fra sælger af ejendommen, producenten af brændeovnen eller pejseindsatsen, en skorstensfejer eller Miljøstyrelsen, kunne konstatere og dokumentere, om fyringsanlægget er omfattet af kravet om udskiftning eller nedlæggelse.

Uden for disse tilfælde vil erhververen ikke umiddelbart med den fornødne sikkerhed kunne konstatere og dokumentere et fyringsanlægs produktionsår.

Til brug for aldersbestemmelsen af et fyringsanlæg i disse situationer findes der en række kendetegn, som der kan lægges vægt på. Kendetegn, som giver en indikation på fyringsanlæggets produktionstidspunkt, er bl.a. installationstidspunkt og eventuelt tidspunktet for ejendommens opførelse. Fravær af glaslåge indikerer et produktionsår før 1990, og ved fravær af tertiær luftskinne i brændkammeret vil produktionsåret sandsynligvis være fra før 2000. Fyringsanlæggene kan være mærket med et DS- eller CS-mærke. DS-mærket var en frivillig ordning fra 1990'erne, som stoppede ved overgangen til CE-mærket, som blev introduceret fra midten af 00'erne. CE-mærket og DS-mærket kan anvendes til sikker dokumentation, hvis årstallet for mærkets udstedelse eller den anvendte standard fremgår af mærket og er i overensstemmelse med fyringsanlæggets produktionsår. Mærkerne vil dog i en del tilfælde være gået tabt eller kan være vanskelige at aflæse på fyringsanlægget. Dog vil et fyringsanlæg med et DS-mærke umiddelbart kunne indikere,

at fyringsanlægget er produceret før 2003, og omvendt vil et CE-mærke på fyringsanlægget være en indikation på, at anlægget er produceret efter 1. januar 2003.

Vurderingen af et fyringsanlægs produktionsår forventes i visse tilfælde, afhængig af de tilgængelige kendetegn, at kunne give anledning til tvivl. På grund af denne usikkerhed vil den foreslåede bemyndigelse blive udnyttet til at fastsætte krav om, at erhververen i tvivlstilfælde skal ansøge Miljøstyrelsen om at træffe afgørelse om, hvorvidt et fyringsanlæg er omfattet af kravet om udskiftning eller nedlæggelse. Ansøgningen vil skulle ske i de tilfælde, hvor erhververen har indberettet til Tinglysningensretten, jf. nedenfor om indberetning til Tinglysningensretten, at produktionsåret for fyringsanlægget endnu ikke er vurderet. Der vil være tale om en forvaltningsretlig afgørelse, og forvaltningslovens sagsbehandlingsregler finder derfor anvendelse.

Som led i ansøgningen om aldersbestemmelse vil erhververen af den faste ejendom skulle fremsende dokumentation for det pågældende fyringsanlæg. Det kan bl.a. være en alderserklæring, udfyldt og underskrevet af en skorstensfejer eller anden fagperson, f.eks. en energikonsulent, som erhververen rekvirerer for egen regning. Alderserklæringen vil angive, om fyringsanlægget vurderes at være produceret før eller efter den 1. januar 2003 med markering af, hvilke kriterier og data, der er lagt til grund for vurderingen, f.eks. synligt DS-mærke, fravær af tertiær luftskinne eller lignende.

Det vil i den udmøntende bekendtgørelse blive fastsat, hvilke kriterier, der skal lægges til grund for aldersvurderingen, og hvilken dokumentation, erhververen af den faste ejendom skal tilvejebringe og fremsende til brug for Miljøstyrelsens behandling af en ansøgning om aldersbestemmelse af et fyringsanlæg. Der vil endvidere blive fastsat en frist for at fremsende ansøgninger om aldersbestemmelse til Miljøstyrelsen, og der vil med hjemmel i den gældende miljøbeskyttelseslovs § 79 b blive fastsat krav om, at ansøgninger skal fremsendes digitalt via NemID, medmindre vedkommende er undtaget fra kravet om digital post.

Samtidig vil der ligeledes med hjemmel i § 79 b blive fastsat krav om, at alle indberetninger til Tinglysningensretten skal ske digitalt. Det er hensigten, at der kun kan ske undtagelse fra den digitale indberetning til Tinglysningensretten, hvis erhververen ikke har mulighed for at få digital signatur, og i de tilfælde er det hensigten at fastsætte regler om, at erhververen skal indberette oplysning om fyringsanlæg på ejendommen til Miljøstyrelsen.

Hvis Miljøstyrelsen vurderer, at der er tvivl om produktionsåret, og at det dermed ikke med tilstrækkelig stor sikkerhed kan afgøres, om en brændeovn eller pejseindsats er produceret før eller efter den 1. januar 2003, vil fyringsanlægget blive undtaget fra udskiftningskravet.

Der vil blive fastsat bestemmelse om, at kravet om udskiftning vil gælde for tinglyste overdragelser af faste ejendomme fra og med den 1. april 2021.

Bemyndigelsen vil endvidere i den første udmøntning af reglerne blive udnyttet til at fastsætte krav om, at erhververen af den faste ejendom skal indberette oplysninger til Tin-

glysningsretten om, hvorvidt den erhvervede ejendom indeholder en brændeovn eller pejseindsats, der er omfattet af kravet om udskiftning eller nedlæggelse, og at denne indberetning skal ske senest på tidspunktet for anmeldelse til tinglysning af overdragelsesdokumentet. Indberetningen vil ske på samme måde som indberetning efter bekendtgørelse om indberetning efter ejendomsvurderingslovens § 54 og bekendtgørelse om indberetning efter ejendomsvurderingslovens § 54. Indberetningen vil således ske parallelt med tinglysning af adkomst i den Digitale Tingbog. Indberetningen har ikke nogen indflydelse i øvrigt på de tinglysningsretlige regler og pligter eller på systemet som sådan. Det er hensigten, at der vil blive fastsat regler om, at Tinglysningensretten videregiver de indberettede oplysninger til Miljøstyrelsen. De fastsatte regler, der vil vedrøre Tinglysningensretten, vil blive fastsat efter forhandling med justitsministeren, jf. den foreslåede § 7, stk. 8.

Det er hensigten, at indberetningen om fyringsanlæg i forbindelse med tinglysning af skødet vil indeholde fire markeringmuligheder. Der vil kunne markeres enten, at ejendommen ikke indeholder en brændeovn eller pejseindsats, at ejendommen indeholder en brændeovn eller pejseindsats, der er produceret før den 1. januar 2003, at ejendommen indeholder en brændeovn eller pejseindsats, der er produceret efter den 1. januar 2003, eller at produktionsåret for brændeovn eller pejseindsats i ejendommen endnu ikke er vurderet.

Endvidere vil bemyndigelsen i første omgang blive udnyttet til at fastsætte krav om, at erhververen, når denne har indberettet, at fyringsanlægget er produceret før den 1. januar 2003, senest 12 måneder efter at have fået adkomst til ejendommen skal indberette til Miljøstyrelsen, om en omfattet brændeovn eller pejseindsats er udskiftet eller nedlagt.

Hvor erhververen har markeret, at brændeovnen eller pejseindsatsen er produceret efter den 1. januar 2003, vil der blive fastsat bestemmelse om, at erhververen skal fremsende dokumentation herfor til Miljøstyrelsen senest seks måneder efter, at der er opnået adkomst til ejendommen.

I de tilfælde hvor erhververen har markeret, at produktionsåret for brændeovn eller pejseindsats i ejendommen endnu ikke er vurderet, er det hensigten at fastsætte regler om, at erhververen af ejendommen inden seks måneder fra tidspunkt, hvor der er opnået adkomst til ejendommen, skal ansøge Miljøstyrelsen om aldersbestemmelse af det pågældende fyringsanlæg og vedlægge relevant dokumentation herfor, hvorefter Miljøstyrelsen vil træffe afgørelse om, hvorvidt fyringsanlægget er omfattet af kravet om udskiftning eller nedlæggelse. I de tilfælde, hvor der træffes afgørelse om, at fyringsanlægget er omfattet, vil der blive fastsat regler om, at udskiftning eller nedlæggelse skal være sket senest 12 måneder efter, at afgørelsen er meddelt erhververen. Erhververen vil samtidig med udskiftning eller nedlæggelse skulle give Miljøstyrelsen besked om, at udskiftning eller nedlæggelse er sket. I tilfælde, hvor der træffes afgørelse om, at fyringsanlægget ikke er omfattet af pligten til udskiftning eller nedlæggelse, vil erhververen ikke skulle foretage sig yderligere.

Erhververen af den faste ejendom vil skulle afholde alle udgifter forbundet med opfyldelse af oplysnings- og indberetningspligterne. Endelig vil bemyndigelsen blive udnyttet til at fastsætte krav om, at erhververen efter anmodning fra Miljøstyrelsen skal fremsende dokumentation for de oplysninger, der er indberettet til Tingslysningssretten.

De nærmere regler om pligten til udskiftning eller nedlæggelse af brændeovne og pejseindsatse samt pligten til at foretage indberetning og fremsende oplysninger vil blive fastsat i en bekendtgørelse med forventet ikrafttræden den 1. april 2021.

Bemyndigelsen vil endelig gøre det muligt dels at skærpe det fastsatte alderskrav eller alternativt at fastsætte et partikeludledningskrav, dels at fastsætte krav om udskiftning eller nedlæggelse af andre og flere typer af fyringsanlæg til fast brændsel under 1 MW, hvis det vurderes miljø- eller sundhedsmæssigt nødvendigt, eller hvis det vurderes nødvendigt af hensyn til opfyldelsen af Danmarks eksisterende og fremtidige EU-retlige eller internationale forpligtelser i forhold til luftkvalitet og mål om reduktion af de partikelemissioner fra danske kilder, hertil særligt hvis det findes hensigtsmæssigt med en skærpelse for at opnå et større bidrag til opfyldelsen af de eksisterende danske reduktionstilsgang efter NEC-direktivet.

Det er hensigten at strafbelægge overtrædelse af pligten til udskiftning eller nedlæggelse af visse fyringsanlæg i medfør af lovens § 110, stk. 3, hvorefter der i regler udstedt i medfør af den foreslåede § 7, stk. 1, nr. 12, vil kunne pålægges straf i form af bøde, som under skærpene omstændigheder kan stige til fængsel i indtil to år.

Det er endvidere hensigten, at lovens § 110, stk. 3, vil blive anvendt til at strafbelægge overtrædelser vedrørende manglende indberetning af oplysninger om fyringsanlæg i forbindelse med tinglysning af skøde, manglende efterfølgende indberetning eller fremsendelse af oplysninger om, hvorvidt fyringsanlægget er fjernet, manglende fremsendelse af dokumentation for, at fyringsanlægget ikke er omfattet af kravet om udskiftning eller nedlæggelse, eller om manglende fremsendelse af ansøgning og dokumentation til afgørelse af aldersbestemmelsen.

Overtrædelser påtænkes strafbelagt efter miljøbeskyttelsesloven og vil følge det almindelige bødeniveau efter loven, hvilket er 5.000 kr. i førstegangstilfælde og 10.000 kr. i gentagelsestilfælde, jf. nærmere herom i afsnit 2.1.1. Straffastsættelsen vil som altid bero på domstolens konkrete vurdering i det enkelte tilfælde af sagens samlede omstændigheder.

Der vil være tale om akkumulerede bøder, hvor erhververen har overtrådt flere fastsatte overtrædelser.

Ansvarssubjektet er erhververen af den faste ejendom.

Manglende overholdelse af oplysnings- og indberetningspligterne påtænkes pålagt en administrativ tvangsbøde, indtil erhververen opfylder sin pligt. Der henvises i øvrigt til lovforslagets afsnit 2.2. om administrative tvangsbøder og til bemærkninger til lovforslagets § 1, nr. 4.

Det bemærkes, at de oplysnings- og indberetningspligter, der vil blive fastsat i medfør af lovforslaget, vil være omfattet af retssikkerhedslovens § 10. Der henvises til lovforslagets afsnit 2.1.3 og 2.2.3.

Til nr. 4

Til § 7, stk. 8.

Det foreslås, at der indsættes et nyt stk. 8 i § 7, hvorefter reglerne nævnt i § 7, stk. 1, nr. 12, skal fastsættes efter forhandling med justitsministeren for så vidt angår de forhold, der vedrører Tinglysningssretten.

Krav i regler udstedt i medfør af § 7, stk. 1, nr. 12, om indberetning vedrørende udskiftning eller nedlæggelse af fyringsanlæg til Tinglysningssretten og til hvilke myndigheder Tinglysningssretten skal videregive oplysningerne, vil således skulle fastsættes efter forhandling mellem miljøministeren og justitsministeren, idet reglerne om tinglysning henhører under justitsministerens ressort.

Til § 7, stk. 9.

Miljøbeskyttelsesloven indeholder i dag hjemmel i § 9 b, vedrørende pant- og returordninger, til, at miljøministeren som tvangsmiddel kan pålægge administrative bøder i visse situationer. Tilsvarende gælder efter regler udstedt i medfør af § 35 a, stk. 4, og § 35 b, stk. 2, om indsendelse af grønne regnskaber og afgivelse af miljøoplysninger. Miljøbeskyttelsesloven indeholder ikke i øvrigt mulighed for, at miljøministeren kan fastsætte regler om, at ministeren som tvangsmiddel kan pålægge administrative tvangsbøder ved undladelse af at overholde andre pligter.

Det foreslås, at der indsættes et nyt stk. 9 i § 7, hvorefter miljøministeren bemyndiges til at fastsætte regler om, at ministeren som tvangsmiddel kan pålægge ugentlige eller månedlige tvangsbøder til den, der undlader at foretage indberetning eller fremsende oplysninger vedrørende udskiftning eller nedlæggelse af visse fyringsanlæg efter regler fastsat i medfør af den foreslåede stk. 1, nr. 12.

Baggrunden for den foreslåede bestemmelse er, at kontrollen med, at kravet om udskiftning og nedlæggelse af fyringsanlæg overholdes, som udgangspunkt vil ske alene på baggrund af de oplysninger, som indberettes og fremsendes af erhververen, og det er derfor en afgørende forudsætning for tilsynsmyndighedens kontrol med ordningens efterlevelse, at erhververen overholder sine oplysnings- og indberetningspligter, således at tilsynsmyndigheden modtager de oplysninger, som er nødvendige for at udføre tilsynsopgaven.

Med den foreslåede bemyndigelse vil miljøministeren kunne fastsætte regler om at pålægge ugentlige eller månedlige administrative tvangsbøder til den, der undlader at opfylde de oplysnings- og indberetningspligter, som forventes fastsat i medfør af den foreslåede § 7, stk. 1, nr. 12.

Det er hensigten, at ministerens afgørelser om pålæggelse af administrative tvangsbøder delegeres til Miljøstyrelsen i medfør af miljøbeskyttelseslovens § 80, stk. 1. Det er endvidere hensigten, at klage til ministeren over Miljøstyrelsens afgørelser vil blive afskåret i medfør af § 80, stk. 2. Dette

svarer til øvrige ordninger om pålæggelse af administrative tvangsbøder på miljøbeskyttelseslovens område.

Administrative tvangsbøder forventes anvendt i forhold til de påtænkte fastsatte oplysnings- og indberetningspligter i de situationer, hvor erhververen ikke inden for den fastsatte tidsfrist har indberettet oplysninger til Tinglysningssretten. I forbindelse med den første udmøntning af reglerne forventes administrative tvangsbøder således anvendt i forhold til erhververens pligt til at indberette til Tinglysningssretten på tidspunktet for tinglysning af adkomsten. Ligeledes forventes administrative tvangsbøder anvendt i forhold til erhververens pligt til efterfølgende og inden for 12 måneder at indberette til Tinglysningssretten, at fyringsanlægget er udskiftet eller nedlagt, når erhververen har markeret, at fyringsanlægget er produceret før den 1. januar 2003. Dernæst forventes administrative tvangsbøder i den første udmøntning af reglerne anvendt, når erhververen ikke efterfølgende har fremsendt dokumentation til Miljøstyrelsen, hvor der er indberettet oplysning om, at fyringsanlægget er produceret efter den 1. januar 2003. Endelig forventes det anvendt i den første udmøntning af reglerne, når erhververen ikke fremsender oplysninger til Miljøstyrelsen om anmodning om afgørelse af aldersbestemmelse af fyringsanlæg på ejendommen, når der er indberettet oplysning om, at fyringsanlæggets alder er ukendt.

Administrative tvangsbøder vil først kunne blive pålagt, når Miljøstyrelsen har indskærpet over for erhververen af den faste ejendom, at de oplysnings- og indberetningspligter fastsat i medfør af den foreslåede § 7, stk. 1, nr. 12, skal opfyldes, og erhververen til trods herfor, og efter udløbet af en fastsat frist i indskærpelsen, fortsat ikke har opfyldt sine forpligtelser.

Det vil skulle fremgå af indskærpelsen, at erhververen vil undgå pålæggelse af administrative tvangsbøder ved at opfylde sin indberetnings- eller oplysningspligt inden for den meddelte frist. Det vil endvidere skulle fremgå, fra hvilket tidspunkt, de administrative tvangsbøder vil blive pålagt, hvis oplysnings- og indberetningspligten ikke efterkommes inden for den angivne frist. Fristen i indskærpelsen vil blive fastsat, så erhververen har rimelig tid til at efterkomme pligten. Af hensyn til erhververens retssikkerhed indebærer en afgørelse om tvangsbøder, at tilsynsmyndigheden skal følge op på indskærpelsen inden for rimelig tid efter fristens udløb.

Efterkommes indskærpelsen vil der ikke efterfølgende kunne træffes afgørelse om pålæggelse af administrative tvangsbøder.

Hvis indskærpelsen ikke efterkommes, og der efterfølgende træffes afgørelse om pålæggelse af administrative tvangsbøder, da bortfalder pålagte, men ikke betalte eller inddrevne tvangsbøder, når kravet om indberetning eller oplysning efterkommes. Det bemærkes i den forbindelse, at tvangsbøder ikke vil berøre muligheden for en strafferetlig sanktion for manglende opfyldelse af oplysnings- og indberetningspligterne fastsat i medfør af den foreslåede § 7, stk. 1, nr. 12.

Hvis de administrative tvangsbøder ikke bliver betalt, eller hvis de administrative tvangsbøder mod forventning ikke fører til overholdelse af oplysnings- eller indberetningspligten, vil forholdene blive politianmeldt med en indstilling fra tilsynsmyndigheden om bødestraf efter regler fastsat i medfør af miljøbeskyttelseslovens § 110, stk. 3. Politianmeldelse vil ske, når det efter Miljøstyrelsens vurdering ikke anses for formålstjenligt at pålægge erhververen flere tvangsbøder, hvilket i udgangspunktet vil være tilfældet, efter der er pålagt minimum 5 tvangsbøder, eller hvor flere af disse ikke er blevet betalt.

Administrative tvangsbøder er ikke en strafferetlig sanktion og hviler derfor ikke på en vurdering af, om der foreligger forsæt eller uagtsomhed bag den manglende efterlevelse af påbuddet eller forbuddet. Grundlaget for tvangsbøder er således alene den objektive konstatering af, at erhververen ikke har efterkommet sin indberetnings- eller oplysningspligter eller en indskærpelse herom fastsat i medfør af den foreslåede § 7, stk. 1, nr. 12.

De administrative tvangsbøder vil blive ugentlige fortløbende af 1.000 kr. pr. tvangsbøde.

Til § 2

Det foreslås, at loven træder i kraft 1. januar 2021.

Det foreslås, at loven ikke gælder for Færøerne og Grønland, idet miljøbeskyttelsesloven ikke gælder for Færøerne og Grønland, jf. lovens § 118.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 1

I lov om miljøbeskyttelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 1218 af 25. november 2019, som ændret ved § 1 i lov nr. 45 af 23. januar 2018, lov nr. 590 af 13. maj 2019, § 1 i lov nr. 61 af 28. januar 2020, lov nr. 645 af 19. maj 2020, lov nr. 807 af 9. juni 2020 og lov nr. 808 af 9. juni 2020, foretages følgende ændringer:

1. I § 7, stk. 1, nr. 10, udgår »efter anvendelse,«: »og«.

2. I § 7, stk. 1, nr. 11, ændres »miljøet.« til: »miljøet, og«.

3. I § 7, stk. 1, indsættes som nr. 12:

»12) at visse fyringsanlæg skal udskiftes eller nedlægges for erhververens regning ved ejerskifte af fast ejendom, pligt til i tvivlstilfælde at anmode ministeren om at træffe afgørelse om, hvorvidt et fyringsanlæg er omfattet af pligten til udskiftning eller nedlæggelse, og om ansøgning, tidsfrister samt oplysnings- og indberetningspligter forbundet hermed, herunder om indberetning af oplysninger til Tinglysningssretten og om hvilke myndigheder Tinglysningssretten skal vide-regive oplysningerne til.«

4. I § 7 indsættes som stk. 8 og 9:

» Stk. 8. Reglerne nævnt i stk. 1, nr. 12, fastsættes efter forhandling med justitsministeren for så vidt angår de forhold, der vedrører Tinglysningssretten.

Stk. 9. Ministeren kan fastsætte regler om, at ministeren som tvangsmiddel kan pålægge ugentlige eller månedlige tvangsbøder til den, der undlader at foretage indberetning eller fremsende oplysninger om udskiftning eller nedlæggelse af visse fyringsanlæg efter regler fastsat i medfør af stk. 1, nr. 12.«

§ 7. Miljøministeren kan fastsætte regler om

1) – 9) ---

10) anmeldelse om midlertidig placering og anvendelse af anlæg, transportmidler, mobile anlæg, maskiner og redskaber, der kan medføre forurening, herunder om vilkår for sådanne placeringer og anvendelse, og

11) bioteknologisk anvendelse af mikroorganismer, herunder om alle former for udledning til miljøet.

§ 7. Miljøministeren kan fastsætte regler om

1) – 11) ---

Stk. 2.-7. ---

§ 7. Stk. 7. ---